

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 சூலை 20]

1970-71-ல் திறக்கப்பட்டன. இப்பொழுது 20 மாலை நேரக்கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன. 1970-71-ல் இந்த 20 கல்லூரிகளில் 6,262 மாணவர்கள் பயின்று வந்தனர்.

இவை தவிர ஏ.எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. இதன் விளைவாக, ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக இல்லாத அரசினர் கல்லூரிகளில், அம் மொழி மூலம் கல்வியளிக்க, அதிகமான பிரிவுகளை திறக்க அரசு ஆணையிட்டது. இதனால், கல்லூரிகளில் மாணவர் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருக்கின்றது.

மேலும், அதிகமான கல்லூரிகள் திறப்பதற்கு வேண்டிய எல்லாவித முயற்சிகளையும் அரசு மேற்கொண்டு வருகின்றது.

திரு. நா. வீராசாமி : அரசாங்க கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஒரு குழு அமைப்பது போல் தனியார் கல்லூரிகளிலும் அரசாங்கப் பிரதிநிதி ஒருவரை அனுப்பி மாணவர்களை முறையாகச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை நல்ல யோசனைதான். ஆனால், அதை அரசு நேரடியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் ஆணை இல்லை. அதைப் பல்கலைக்கழகம் முடிவு செய்யவேண்டும். பல்கலைக்கழக சின்னிகேட் அவையில் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, அந்த அவையில் உள்ள பெரும்பான்மையினர் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் அரசின் எண்ணம். அதைப் பல்கலைக்கழகத்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். பல்கலைக் கழகத்திடம் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்க அரசு எண்ணியிருக்கிறது.

(3) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா: ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, அருநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்,

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,88,01,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நிலவள வங்கிகளுக்குக் கட்சி சார்பற்ற அங்கத்தினர்களை நியமிக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,88,01,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1971 சூலை 20]

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, to discuss the need for more allocation of funds to Handloom Weavers for protecting the industry and the workers, I move the following cut motion:—

“That the allotment of Rs. 5,88,01,700 under Demand No. 19—Co-operation be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: To discuss the several irregularities committed by the Tamil Nadu Co-operative Union in or about May 1963 in the construction of the building of the Tamil Nadu Co-operative Union, I move the following cut motion:—

“That the allotment of Rs. 5,88,01,700 under Demand No. 19 Co-operation be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைக் கடன்கள் வறட்சிப் பகுதிகளில் கட்ட முடியாத விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி சர்வே செய்து, கட்ட முடியாத விவசாயிகளிடம் வட்டி மட்டும் பெற்று, ஜப்தி முதலானவற்றை நிறுத்தி வைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,88,01,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.”

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: பேரவைத் தலைவரவர்களே,

“கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 33,50,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: To stress the need for giving compensation to tappers who meet with fatal accidents and who were not members of a co-operative society and to amend the Government order suitably, I move the following cut motion:—

“That the allotment of Rs. 33,50,400 under Demand No. 22—Khadi be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI: To discuss the closure of the tailoring unit in Mount Road, Madras throwing out 25 workers including 12 girls, I move the following cut-motion:—

“That the allotment of Rs. 33,50,400 under Demand No. 22—Khadi be reduced by Rs. 100.”

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கதர் இலாகாவில் பணியாற்றும் பலரை வேலை நீக்கம் செய்ய உள்ள நிலைமையைத் தவிர்ப்பது பற்றி எடுத்துக் கூற—

“கோரிக்கை எண் : 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 33,50,400 ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

478-486-ம் பக்கங்களில் ஆளுவது இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 20]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 33,50,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மான்யக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. “ஆளுநர் அவர்கள் பரிந்துரையின்மேல்” என்பதை விட்டு விட்டார்கள், அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பர. ஆதித்தனார் : சேர்த்துக்கொள்கிறேன். “ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 33,50,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என கோருகிறேன். தமிழ்நாடு கூட்டுறவுத் துறை மானியக்கோரிக்கை மீது என் உரை இந்த மாண்புமத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. I have printed my speech. It may be included as proceedings of the House., அது ஆங்கிலத்தில் எழுதித் தமிழாக்கப்பட்டது. அதில் ஒரு சில குறிப்பிடத்தகுந்த பகுதிகளை வாசிக்கிறேன்.

எனவே, அறிஞர் அண்ணாவின் கருத்தைப் பின்பற்றி, இம் மாநிலத்தின் நபர்வாரி வருவாயைப் பெருக்க அடிப்படையாகவும், முக்கியமாகவும் வேளாண்மையைக் கொள்ளவேண்டும் என்று தமிழக அரசு நம்புகிறது. நான்கு கோடி மக்கள் தொகையில் 75 சதவீதம், அதாவது, 3 கோடி மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்றனர். 3 கோடி ஏக்கர் விளைச்சல் நிலங்களில் ஒவ்வொரு ஏக்கரிலிருந்தும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 3,000 வருவாய் கிடைக்குமெனில், நபர்வாரி வருவாய் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 3,000 ஆகும். தற்போதைய சராசரி வருமானத்தை விட இது 6 மடங்கு அதிகமாகும். ஐப்பான், இஸ்ரேல் நாடுகளைத் தவிர, ஆசியா தென் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா கண்டங்களிலுள்ள நாடுகள் அனைத்தையும் விடத் தமிழ்நாட்டின் நபர் வாரி வருவாய் மிக அதிகமாக இருக்கும். கணக்கு அளவில் பார்த்தால், இது சரி என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் உள்ளடங்கியிருக்கும் அடிப்படை ஒன்று உள்ளது. அதாவது ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்தும் ரூ. 3,000 வருவாய் ஈட்டப்பட்டாக வேண்டும்.

* 385-392-ம் பக்கங்களில் அமைச்சரின் உரை இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 393-400-ம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாகவும், ஆய்வுரை 400-443-ம் பக்கங்களில் நான்காவது இணைப்பாகவும், கைத்தறி தொழில் வளர்ச்சி குறித்த ஆய்வுரை 444-477-ம் பக்கங்களில் ஐந்தாவது இணைப்பாகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 20] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

ஊற்று நீரை மேல் மட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்து பயிர் விளைச்சலுக்குக் கிடைக்கச் செய்வது கூட்டுறவுத் துறையின் பணி பாகும். திரவ வடிவிலான தங்கத்தை, (Liquil Gold) தோண்டி யெடுப்பதற்கு ஒப்பாகும் இப்பணி. இப்பணி கடினமான தென்றாலும், இதனால் கிட்டும் பலன்கள் மகத்தானவை. (It is Rewarding) பணம், ஆள்வளம், கருவிகள் இவை மூன்றினையும் ஒருங்கு திரட்டுவதற்காக, கூட்டுறவுத் துறை மும்முனை முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

முதலாவதாக, நிலவள வங்கிகளின் பங்கு மூலதனம், கிளைகள் ஆகியவை வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிதி வசதியைப் பெருக்கு வதற்காக இம்மாநிலத்திற்கு வெளியிலும் உலகெங்கிலும் முயற்சி கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உலக வங்கியுடன் பேச்சு வார்த்தை கள் நடத்துவதற்காக மாநில நிலவள வங்கியின் தலைவரும், நிதித் துறைச் செயலாளரும் நில நிர்ப்பொறியாளர்களும், அமெரிக்காவி லுள்ள வாஷிங்டன் நகருக்குச் சென்று, ஊற்று நீரை வெளிக் கொணர்வதற்கான பணிக்கென ரூ. 26 கோடி கடன் பெறுவதில் வெற்றி கண்டனர். பம்பாயிலுள்ள வேளாண்மை மறு நிதி உதவிக் கழகத்திடம், இம்மாநிலத்திற்குக் கூடுதலாக ரூ. 31 கோடி கடன் வழங்க ஒப்பளிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் உள்ளன. மாநில நிலவள வங்கி சாதாரண கடன் ஈட்டுறதி ஆவணங்களின் மூலம் இந்த ஆண்டில் ரூபாய் 21 கோடி கடன் திரட்ட இயலும். இவ்வாறு கூட்டுறவு மூலம் நிலவளத்திற்காக மொத்தம் ரூ. 78 கோடி நிதி வசதி கிடைக்கும். ஒரு கிணறுக்கும் மற்றொரு கிணறுக்கும் இடையில் 300 அடி இடைவெளி இருக்கவேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு 15 ஏக்கர் நிலத்துக்கும் ஒரு கிணறுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு உலக வங்கி கடன் வழங்கியுள்ளது. மேலேழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால், இந்த நிபந்தனை கடுமையாகத் தோன்றக்கூடும். ஆனால், இந்தத் தடை யைத் தாண்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எவர்க்கு உண்டு.

வேளாண்மைப் பெருங்குடி மக்களை ஒருங்கு சேர்ப்பதே முன் சொன்ன முயற்சியில் இரண்டாம் முனை நடவடிக்கையாகும். நமது மாநிலத்தில் நில உடைமைகள் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பிரிந்துள்ளன. பெரும்பாலான குடிமக்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலமுடையவர்களாவர். சமூகச் சீர்திருத்த ஏற்பாடாக, நில மேல்வரம்பை நாம் குறைத்துள்ளோம். எனவே, நிறுவனக் கடன் வசதியை உழவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் பொருட்டு, அவர்களை ஓரளவு ஒருமைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆனால், கூட்டுரிமை, அல்லது கூட்டு முறையில் பயிரிடுதல் வகையில் ஏற்படும் ஒருமைப்பாட்டினை சிறு உழவர்கள் வரவேற்பதில்லை.

இவற்றிற்கெல்லாம் நாம் காணக்கூடிய ஒரே மாற்று வழி, கூட்டுப் பாசனம் அல்லது கூட்டுறவுப் பாசனமாகும். அதாவது, நீர் வழங்குவதில் மட்டுமே கூட்டுறவு மனப்பான்மை பொருந்தும் என்பதே இதன் பொருள். இந்த நோக்கத்தைக் கொண்டு,

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1971 சூலை 20]

பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகங்களை அமைக்க, சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது. பாசனக் கூட்டுறவுகளை உழவர்களாகவே, உவந்து முன்வந்து அமைப்பதை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு, அமைப்பாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். சிறு குடியானவர்களுக்கு முதன் முதலாகப் பாசனக் கூட்டுறவு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அகரம் என்னுமிடத்தில் அமைப்பப் பெற்றது. இம்மாதிலமெங்கும் இதைப்போன்று 100 முதல் 300 ஏக்கர் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த பகுதிகள், பாசனக் கூட்டுறவுகளாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மூன்றாவது முனையாக, பயிரிடும் இயந்திர சாதனங்களும் அச் சாதனங்களைக் கையாளும் பொறியாளர்களும் திரட்டப்பட வேண்டும். கிணறுகள், குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும், நீர்க் காப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும், தொழில் நுட்பம் தெரிந்த பணியாளர்கள் இன்றியமையாதவர்கள். இவ்வகையில், 6,000 வேளாண்மைப் பணிமனைகள் (Agro Service Centres) தொடங்குவதற்குப் பணித் திட்டமொன்றை மத்திய அரசு அண்மையில் தொடங்கியுள்ளது. தற்போது வேலையில்லாமல் உள்ள பொறியாளர்கள், தகுதிப் பட்டையதாரர்கள் (Diploma Holders) ஒவ்வொருவருக்கும் கடனுதவி அடிப்படையில் ரூ. 4 லட்சம் முதல் ரூ. 8 லட்சம் செலவில் சாதனங்கள் கொடுத்து அவர்கள் உதவியுடன் இந்த வேளாண்மைப் பணிமனைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. தற்போது ஏற்பட்டுள்ள உடனடித் தேவையை நிறைவு செய்யவே இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளதால், இதை நிறைவேற்றுவதில் மாநில அரசு உரிய பங்கு ஏற்கும்.

வேளாண்மைத் தொழில் நுட்ப அறிவியலில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டும், ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கும் நிரைக் கொண்டும் உழவர் ஆண்டொன்றுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,000 வருமானம் ஈட்டலாம் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

நிலத்திலிந்து ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 3,000 வருமானம் ஈட்டலாம் என்பது குறைந்த அளவினதேயாகுமென்பதை 'பூசா'வில் உள்ள வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது கண்டறிந்தேன். அவ்வாராய்ச்சி நிலையத்திற்குப் பொறுப்பு வகித்த டாக்டர் சாமிநாதன், நிலையாக நீர் வழங்குவதன் மூலமும், தகுந்த பயிர்களை மாற்றி மாற்றிப் பயிரிடுவதன் மூலமும் தமிழ் நாட்டில் உழவர் ஒருவர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000 வருமானம் பெறலாம் என்று அவர் எனக்கு உறுதிபடக் கூறினார். அமோக விளைச்சலைத் தரும் நெற்பயிர், அதன் பின்னர் அம்புத நீண்ட இழைப் பருத்தியான "சுலாதா" என்று இவ்வாறு மாற்றி மாற்றி பயிரிடுவதன் மூலம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 வருமானத்தை எளிதில் ஈட்ட முடியும். இவ்வகைப் பருத்தியைக் கோயம்புத்தூரில் வெளியிட்டு டாக்டர் சாமிநாதன் கூறினார். 'இவ்வகைப் பருத்தி யினாலும் முன்னரே கண்டுபிடித்தள்ள M.C.U. 5 என்கிற பருத்தி

1971 சூலை 20] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

ரகத்தினாலும் தமிழ் நாடு, பருத்தி விளையும் உலக நாடுகள் பொருமை கொள்ளும் அளவுக்கு முன்னணியில் நிற்கும்' என்று இது பத்திரிகையில் வந்தது.

அறிஞர் அண்ணாவும் தம்போதுள்ள மாண்புமிகு முதலமைச்சரும் வகுத்துள்ள பொருளாதார நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் கவனம் செலுத்துமாறு இந்த அவையின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களையும் இந்த அவையின் மூலமாக இம்மாநில மக்களையும் தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செலுத்துவதனால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுக்குள் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தினை நாம் அடைய இயலும்; நமது நாட்டு நபர்வாரி வருமானம் தென் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா கண்டங்களில் உள்ள பிற நாடுகளைக் காட்டிலும் (ஐப்பான், இஸ்ரேல், குவைட் நாடுகள் நீங்கலாக) உயர்ந்ததாக இருக்கும். இம்மாநில மக்களாகிய நாம், அடையவேண்டிய லட்சியங்களை மீண்டும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளோம். நமக்கென ஒரு புதிய பாதையையும் வகுத்துக் கொண்டுள்ளோம். அப்பாதையில் நாம் தயங்காமல், தளராமல் நடந்து குறித்த லட்சியத்தை அடைவதன் மூலம் தமிழகத்தில் மறுமலர்ச்சியைக் காண்போமாக.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரால் அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் பேரில் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கூட்டுறவின் நோக்கத்தைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மிகப் பெரும்பான்மையான விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நபர் வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் இந்தத் துறை சிறந்த திட்டங்கள் வகுத்து இருப்பதாக எடுத்துக் கூறினார்கள்.

பொதுவாக நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டில் தான் விவசாயிகள் அதிகமாகக் கடன் பளுவில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. எல்லா மாநிலங்களையும் விட நம் மாநிலத்தில்தான் விவசாயக் கடன் ரூ. 230 கோடி அளவில் இருக்கிறது என்று சமீபத்திலே பாராளுமன்றத்திலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட்டதாக எனக்கு ஞாபகம். நம் நாட்டில் பொருளாதாரத் துறையின் முதுகெலும்பாக இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், கடன் பளுவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பல விரிவான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கடன் வழங்குவது போன்ற வசதிகள் செய்து இருந்தாலும், அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூரணமாக பூர்த்தி செய்யும் அளவில் அவை அமையவில்லை.

இன்று நம்முடைய நாட்டில், தமிழ் நாட்டில் பெரும் பகுதியான இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி குறைவாக இருக்கிறது. பருவ மழையையே நம்பி வாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 சூலை 29]

அவர்களுடைய நிலை பரிதாபமாக இருக்கிறது. அப்பகுதி மக்கள் முன்னால் வாங்கிய கடன்களைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் முன்னால் வாங்கிய கூட்டுறவு கடனாக இருந்தாலும், வேறு லேவாதேவிக் காரரிடம் வாங்கிய கடனாக இருந்தாலும், சர்க்கார்க் கடனாக இருந்தாலும், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படிக்கடன் பாக்கி இருக்கும்போது, நிலத்தைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்ய, கிணற்றை ஆழப்படுத்த, பம்பு செட் வைக்க மேற்கொண்டு கடன் வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் வாங்கிய பழைய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை. இன்றைக்கு நிலவா வங்கிகளும், பல மடங்காகக் கடன் கொடுக்கின்றன என்றாலும் கூட, விவசாயிகள் முன்னால் வாங்கிய பழைய கடன்களைத் தீர்க்கக் கடன் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் முந்தைய கடன் தொந்தரவு தாங்காமல் தவிக்கிறார்கள். சர்க்காரில் கடன் வாங்கியிருந்தால், நிலத்தை அடைமானம் வைத்திருப்பார்கள். மேற்கொண்டு கடன் வேண்டுமென்றால், அந்தப் பழைய கடனைச் செலுத்தி, பாக்கியில்லை என்று சொன்ன பிறகுதான் மேற்கொண்டு கடன் வழங்க நிலவா வங்கி முன் வருகிறது. அடைமானம் ஒத்தி வைத்திருப்பதை மீட்க முடியாத நிலையில் அவதிப்படுகிறார்கள். அடைமானம், ஒத்தி இவை விவசாயக் காரியங்களுக்காகவும், மற்ற குடும்பக் காரியங்களுக்காகவும், செய்யப்பட்டிருக்கும். விவசாயிகள் கொடு வட்டி செலுத்தி, பழைய கடன் அடைபடாமல், மறுபடியும் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்ய முடியாமல் அல்லல்படுகிறார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கிருக்கும் முறைகளை மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் பழைய கடன்களைத் தீர்க்கவும் ஏனைய வகையிலும் கடன்கள் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் இருக்கும் மொத்த நிலத்தை பால் புக் மூலம் கண்டறிந்து, இவ்வளவு மொத்தமாக அவருக்குக் கடன் கொடுத்தலாம் என்று ஒரு உச்ச வரம்பு வைத்துக் கொண்டு, கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்தால், சுலபமான முறையில், வில்லங்க சரட்டிபிகேட், ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் போவது போன்ற தொல்லைகள் இல்லாமல், சங்கடம் இல்லாமல் செய்தால், நல்லதாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இப்பொழுது நிலவா வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதைத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க 7, 10 ஆண்டுகள் என்று இருக்கிறது. வேறு பல நாடுகளில் அது 20, 30 ஆண்டுகளாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பம்பு செட் வைத்து விவசாயம் செய்யும்போது ரூ. 10,000 ரூ. 15,000 என்று செலவாகிறது. அதை 7, 10 ஆண்டுகளில் வட்டியும் சேர்த்துக் கொடுப்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. மான்யுமிசு அமைச்சர் கூறும்போது, நிலத்திலிருந்து ஏக்கருக்கு ரூ. 3,000 வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி வருமானம் அடைய வழி செய்வதற்கு முன்னால், அவர்களைப் பழைய கடன்களிலிருந்து விடுவித்து,

1971 சூலை 20] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இப்பொழுது இருக்கும் முறைகளை மாற்றியமைத்து வசதி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் மேற்கொண்டு கடன் வாங்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக அதிகமாக குறுகிய காலக் கடன்கள் தான் தரப்படுகின்றன. இவற்றைத் திரும்பப் பெறும்போது, ஒவ்வொரு மகசூலுக்கு ஒவ்வொரு விதமாகத் தவணைகள் இருக்கின்றன. கரும்பு, வாழை போன்றவற்றிற்கு 12 மாதங்கள் என்று இருக்கின்றன. வேறு சிலவற்றுக்கு வேறுவிதமாக இருக்கின்றன. 12 மாதம் என்று இருக்கும்போது, மசூல் கைக்கு வருவதற்கு 15 மாதங்கள் கூட ஆகின்றன. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே அவற்றை எப்படி 12 மாதங்களில் திரும்பக் கட்ட முடியும்? வேறு சில மகசூலுக்கு 8 மாதம் 6 மாதம் என்ற முறையில் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் கூட வாங்கிய கடன்களை குறித்த நேரத்திலே கொடுக்கப்பட்டு விடவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் எழுகிறது. இதனால் விவசாயி லேவாதேவிக் காரர்களிடம் சென்று 10 நாளைக்கு 5 வட்டி 15 நாளைக்குப் பத்து வட்டி என்ற முறையில் வாங்கிக் கடன்களை அடைக்கும் போது இப்படிச் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் உதவிகளின் நோக்கம் முழுக்க முழுக்கத் தோல்வியடைந்து விடுகின்றது.

இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அதிகம் செலுத்தும் நபர்களே, கொடுத்த கடன்களுக்காக நிர்ப்பந்தத்தை எழுப்பி, அந்தக் கடன்களைப் பைசல் செய்வதற்காகத் தாங்களே அவர்களுக்கு அதிக வட்டி விதித்ததில் சொந்த முறையில் கடன்களைக் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் நீடிப்பது கூட்டுறவுத் துறைக்கும் நல்லதல்ல, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் பெறுகின்றவர்களுக்கும் உதவிகரமானதல்ல. எனவே, கொடுக்கும் கடன்களின் தவணைகள் ஆறு மாதம் எட்டு மாதம் அல்லது ஒரு ஆண்டுக்காலம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, குறைந்தபட்சம் ஓர் ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டு என்று இருந்துவிட்டால் உதவிகரமாக இருக்கும். அதுபோன்ற மத்திய காலக்கடன் சங்கங்களின் தவணைகளும் மூன்று ஆண்டு என்று இருப்பதை ஐந்து ஆண்டு என்று அக்கவேண்டும்.

மேலும் இன்றுள்ள நிலையில், பருவமழை தவறியதன் விளைவாகவோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ மசூல் கெட்டு விட்டால், அதற்காக கொடுத்த கடன்களை அடுத்த ஆண்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இல்லை. எப்படியும் தவணையைக் கட்டி விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்க்க வேண்டும் என்ற அவ்விதச் சந்தர்ப்பம் தற்போது இருக்கின்றதா? இதனால் லேவாதேவிக் காரர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே உதவும் வகையில், தவணைகளைக்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 ஜூலை 20]

கட்ட முடியாத நேரத்தில் வட்டியைக் கட்டினால் போதும் என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே அபராத வட்டி வசூலிப்பது என்ற முறையே எடுப்படுவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஐந்து ஏக்கர் அல்லது பத்து ஏக்கர் உள்ள சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கும் கடன்களுக்கு ஐந்து சதவிகிதத்திற்கு மேலே வட்டி வாங்காமல் இருக்க வேண்டும். அதிகமாகக் கடன்கள் வாங்குவோருக்கு வேண்டுமானால் அதிக சதவிகிதம் விதிக்கலாமே தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்கு வட்டி இதற்கு மேலே போகாமல் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து இப்போது நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு—விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு—இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் எந்தவிதமான கடன் உதவிகளும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் ஒரு அளவிற்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத் தொழில் தவிர, ஆடு மாடுகள் வாங்கி வளர்ப்பது, கோழிகள் வளர்ப்பது போன்ற முறையில் தங்கள் வருமானத்தைச் சற்றுக் கூடுதலாக்கிக்கொள்ள முடியும். இதையும் அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக இத்தகைய உதவிகளைச் செய்தால் அரிசனங்கள் முன்னேற வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

அடுத்து, கைத்தறிச் சங்கங்களுக்கு இப்போது பலவிதத்திலும் உதவி செய்வதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது கொடுக்கப்படும் கடன் உதவிகள் மாநிலச் சங்கங்களைப் பொறுத்த மட்டில் சற்று கூடுதலாக்கப்பட வேண்டும். மேலும், உற்பத்திச் சங்கங்களில் இரண்டு மாதத்திற்கு மேலே தேங்கி நிற்கும் கைத்தறித் துணிகளை எல்லாம் மாநிலச் சங்கம் வாங்கி ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு மாநிலச் சங்கத்திற்கு நிதி உதவிகள் அளித்திடவேண்டும். இரண்டு மாதங்களுக்கொரு முறை இப்படிப்பட்ட சங்கங்களுடைய தேவைக்கேற்ற முறையில் நிதிக் கடன் உதவிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள ரூபர்வைஸர்கள் அனைவரும் ஒரே விதமான தேர்வுகளை எழுதி பாஸ் செய்திருந்தாலும் ஒவ்வொரு சங்கத்தில் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதமான சம்பள விகிதம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு சங்கத்தில் 100 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு சங்கத்தில் 150 ரூபாய் என்றும் இப்படியெல்லாம் கொடுக்கின்றார்கள். துறையிலுள்ள ரூபர்வைஸர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பள விகிதத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிஷனைப் போட்டு பரிசீலனை செய்து, எந்தெந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இப்போது ஸீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ஸ் பயிற்சி நடத்தப் படுகிறது. இதிலே பயிற்சி பெறுகின்றவர்களுக்கு அரிஜன மாணவர்களுக்குக் குறைந்த படிப்பு பி.யூ.ஸி. என்றும், மற்றவர்

1971 சூலை 20]

களுக்கு பி.எஸ்.ஸி., பி.ஏ., என்றும் இருக்கிறது. ஆனாலும் பயிற்சி பெற்று பணியாற்றும்போது டிபார்ட்மெண்ட் டெஸ்ட் வைக்கிறார்கள். அதில் தேர்ச்சி பெறாதவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கி வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகின்றார்கள்.

அதுமட்டும் இல்லை, அவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ஸ்டைபென்டு, அவ்வளவுஸ்கள் கூட திரும்பக் கட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். இது அரசு மாணவர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. எனவே இத்தேர்வில் தவறியவர்களைக் கூட்டுறவுத் துறையில் தற்காலிகமாக வைத்துக்கொண்டு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் மீண்டும் அத்தேர்வினை எழுதி பால் பண்ணும் வகையில் அவர்களுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும், முன்பு பல இடங்களில் கருப்பட்டிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்து வந்தன. அவற்றையெல்லாம் திரும்ப ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோவில் மடங்களின் நிலங்களைப் பயிரிடுவோர்களிடையே சாகுபடியாளர்கள் சங்கங்கள் என்று இருக்கின்றன. பல இடங்களில் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் இப்படிப்பட்ட சாகுபடியாளர்கள் சங்கம் இணைத்து நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்து நல்ல பலனைப் பெறுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கோவில்-மடங்களின் நிலங்களைப் பயிரிடும் இடங்களிலேயெல்லாம் ஊக்குவித்தால் பெரும்பலனை அவர்கள் அடைய முடியும். எனவே இதையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிர்வாகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பல இடங்களிலே நாமினேஷன் மூலமாக நியமனம் செய்கின்றார்கள். இதற்குப் பதிலாக உள்ள மெம்பர்களை வைத்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாதம் போன்ற குறுகிய காலத்திற்குப் போடுவதற்குக்கூட இப்படிப்பட்ட முறையில் அல்லது அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒரு சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்த இதைச் செய்யலாம். கூட்டுறவுத் துறையில் ஆர்வம் மிக்கவர்கள் அனைத்துக் கட்சியிலும் இருக்கின்றார்கள். எனவே கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல் எல்லோரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும். இத்துறையை மேலும் மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாமினேஷன் மூலம் நிர்வாகஸ்தர்களைப் பொறுக்கியெடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும்போது அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆறு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 சூலை 20]

மாதத்திற்கே இருக்கலாம், அதற்குப் பிறகு அந்தச் சங்கத்தில் உள்ள மெம்பர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற முறை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

கடைசியாக, மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளே 100-க்கு 75 பேர் உள்ள நமது நாட்டில் விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவுத்துறை பெரும் அங்கம் வகிக்கின்றது. எனவே விவசாயிகள் கூட்டுறவுத்துறையால் உதவிகளைப் பெற வேண்டுமே அல்லாது பல நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உள்ளாகக் கூடாது. பயிருக்காகவும் கிணறு வெட்டுவதற்காகவும் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன்களைக் கொடுத்து, தோண்டும் கிணற்றில் தண்ணீர் வராமல், போட்ட பயிரும் கெட்டுவிட்ட நிலையில், கொடுத்த கடன்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் வசூல் செய்ய, இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் விவசாயி நிலத்தையும் கிணற்றையும் விற்று விட்டுப்போக வேண்டிய நிலை ஏற்படும். வருமானம் பெற முடியாத நிலையில் விவசாயி இருக்கும்போது கொடுத்தக் கடன்களுக்காக நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று கூட்டுறவுத் துறையினரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமையில் கடனுக்கான வட்டியை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு, முதலுக்கான தவணைகளைத் தள்ளிப் போடவேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவுத் துறையின் பலன்கள் உண்மையாக விவசாயிகளுக்குப் போய்ச்சேர முடியும்.

கடைசியாக, ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு கூட்டுறவு ஸ்காபனங்களில் பல கடன்களை வாங்கிவிடுகின்றார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டு, குடும்பத்திலுள்ள அவ்வளவு பேரும் அவர் சங்குக்கு வேண்டிய கடன்களை ஒரே சங்கத்தில் பெற வேண்டும் என்ற முறை ஏற்படவேண்டும்.

அடுத்து, ஊழல்கள் ஏற்படும்கூடாது அவற்றின்மீது தாமதம் இன்றி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சாவூரிலுள்ள கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் பெடரேனிஷல் ரூ. 157 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகவும் ஒழுங்கினங்கள் நடைபெற்றுவிட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள், அச்சங்கத்தின் நிர்வாகத்தை அசே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்களாம். இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கினங்கள் நடைபெறுதலுண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மான்யத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, விவசாயிகளும் கூட்டுறவுத்துறையும் நல்ல முறையில் இணைந்து, பலன்பெறத் தக்க விதத்தில் செயலாற்றவேண்டும், நான் கூறிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன்.

1971 சூலை 20]

* திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத்துறைக்கான மான்யத்தின் மீது பேச வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று நாட்டிலே தடைபெற்றவரும் பொருளாதாரப் புரட்சியில் தனியார் துறை, பொதுத் துறை ஆக இரண்டும் செயல்பட்டு வருகின்றன. நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டு வரும் இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையைச் சார்ந்த நிறுவனங்கள் இவற்றில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நமது நாட்டிலேயே நமது தமிழகத்தான் இத்துறையில் மற்ற மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது என்றே கருதுகிறேன்.

இக்கூட்டுறவுத்துறை நாட்டின் விவசாயத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறிய இவ்விவசாயத்திற்கு இன்று இக்கூட்டுறவுத்துறை பெரும் உதவியாக இருந்து வருகிறது. அந்த அளவிற்கு இக்கூட்டுறவுத்துறை இதுநாள் வரையில் செயல்பட்டு வருகிறதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும்.

நல்லவர் உள்ளங்கள் எல்லாம் அந்த நற்பணியைப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைய தினம் உழவுத் தொழில் மேம்பாட்டுக்காக முன்னமேயே இருந்த நிலை அடமான வங்கிகளை நிலவள வங்கிகளாக மாற்றி, வெறும் சொத்துக்களை அடையாளம் தந்து பணம் பெற்றுச் செலவுகிற முறையை மாற்றி, நிலவள வங்கிகள் மூலம் இன்றைய தினம் உள்ளபடியே விவசாய மேம்பாட்டுக்காகக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், பூமிகளைச் செப்பணிடுவதற்கும் நல்ல முறையிலே கடனுதவிகளைத் தந்து வருகிறது என்பதனை இந்த நாடு அறியும். இந்த நிலவள வங்கிகளை மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இன்றைக்கு நம்முன் தந்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே பார்க்கின்ற போது, 117 தொடக்க நிலவள வங்கிகளை இந்த அரசாங்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பது இந்த அரசு எந்த அளவு விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறது என்பதனை மிக நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். 1970-71-ல் 2,937 புதிய கிணறுகள் தோண்டப்பட்டதாகவும், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் அதனை 7,800 கிணறுகளாகத் தோண்டுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கிறது என்பதையும் பார்க்கின்றபோது, இந்த நாட்டிலே விவசாயத்தை வளர்க்க இந்த அரசு எந்த அளவு முயன்று வருகிறது என்பதனை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மேலும், விவசாய மேம்பாட்டுக்காக இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் பயிர்க் கடன்கள் (Crop loan) வழங்குவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அவைகள் உள்ளபடியே இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்கு மாபெரும் உதவியாகும்.

[திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

[1971 சூலை 20]

என்னுடைய ஈரோடு தொகுதி மஞ்சள் பயிர் அதிகமாக இருக்கிற பகுதியாகும். அந்த மஞ்சள் பயிரிடுகின்ற விவசாயிகள் எல்லாம், மஞ்சள் பயிரிட்டவுடனே, அந்தப் பயிரின்மேல் கடன் பெறுகின்ற வகையில் விபாபாப் பெருமக்களிடம் சென்று தங்களுடைய பயிருக்காக அவர்களிடம் பாண்டின் மேல் கடன் வாங்குகிற நிலைமை இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. அப்படி வாங்குகின்ற நேரத்தில் தாங்கொணு வட்டிச் சுமையை தாங்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. இப்படி பயிர்க் கடன்கள் தருவதன்மூலம் இந்தப் பெரும் சுமை விவசாயிகளுக்கு இல்லாத நிலைமையை இன்றைக்கு இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதை உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம்.

அதேபோன்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகின்ற விஷயம் சம்பந்தமாக என்னுடைய ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இரண்டு, மூன்று நிலவள வங்கிகளுக்கு ஒரு கோவாப்பரேடிவ் சப்-ரிஜிஸ்திரார் என்ற முறையில் இன்றைய தினம் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி ஒவ்வொரு நிலவள வங்கிக்கும் ஒரு கோவாப் ரேடிவ் சப் ரிஜிஸ்திரார் என்ற முறையில் ஏற்படுத்திக் கடன்களை விவசாயிகளுக்கு விரைவாகத் தருவதற்கும், விவசாயிகளின் துயர் துடைப்பதற்குமான பணிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் முறையில், இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன் தருகின்ற அதே நேரத்தில், கூட்டுறவுத் துறையில் ஒவ்வொரு துறையையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து கைத்தறித் துறைக்கு என்று ஒரு தனித் துறையும், அதே போல் கோவாப்பரேடிவ் இன்டஸ்டிரிஸ் என்று தனியாகவும், இப்படி ஒவ்வொரு துறையையும் தனித்தனியாகப் பிரித்திருப்பதன் மூலம் அந்தந்தத் துறையின் வேலைகள் ஒழுங்காக, செம்மையாக செயல்பட்டு நிறைவேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பினை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்றது. ஆனால் அதே நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அலுவலர்கள் தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தை, இந்த டிபார்ட்டுமெண்டுகளை தனித் தனியாகப் பிரித்ததன் மூலம் அந்த அலுவலர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதனை இந்த நேரத்தில் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. எனவே அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாது என்ற நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதனை இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல், விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இதுவரையிலும் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறதோ, அதே முறையில் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்காக ஆங்காங்கே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வரியை எரிபொருளாகக் கொண்டு மின் உற்பத்தி செய்கின்ற நிலையங்களை

1971 சூலை 20] [திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

அமைக்க அரசு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அப்படி தனியாக மின்சார உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் மின்சக்தி குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் அதே நேரத்தில் பல மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற வாய்ப்பினையும் இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தந்திருப்பதை நான் மனமார பாராட்டுகின்றேன்.

இவற்றை அடுத்து, கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள்மூலம் இன்றைய தினம் மக்களுக்கு நல்ல பேருதவியினை கூட்டுறவுத் துறை செய்து வருகிறது. கோவையில் நடைபெற்று வருகின்ற சிந்தாமணி சிறப்பு அங்காடி செயல்படுவது போல் மற்ற சிறப்பு அங்காடிகளும் செயல்படும் முறையில் கவனம் செலுத்தி மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் வகையில் சிறப்பு அங்காடிகளை மேலும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

“செய்யும் தொழிலைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங்கால்

நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை”.

என்பது அறிந்து, உணவுத் துறைக்கு அடுத்து கைத்தறித் தொழிலுக்கு இந்த அரசு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். கைத்தறித் துணியை தலைச் சமையாகத் தூக்கித் தெருத்தெருவாக விற்பவர்கள்தான் இன்றைக்கு ஆட்சிபிடித்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகின்றபோது, நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் உள்ளபடியே தங்கள் பிரதிநிதிகள் தான் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றார்கள் என்று பூரிப்பும் பெருமையும் அடைகின்றார்கள் என்பதனைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

கைத்தறித் துறையில் இன்றைய தினம் மாநில சங்கம் ஆற்றி வருகின்ற பணியினை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. சென்னை மாநில சங்கத்திற்கு அரசு இதுவரையிலும் ரூ. 50 லட்சம் தந்திருக்கிறது. அதனை 1 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தித் தரும் அளவுக்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் நெசவாள பெருங்குடி மக்களுக்கு நூல் விலை ஏறுவதன் காரணமாக தாங்கொணு துயரம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் போக்க ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. பருத்தி விலையைக் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய நூல் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது இயலாத காரியமாகும். எனவே, பருத்தி விலையைக் கட்டுப்படுத்தி நிர்ணயமான விலையில் பருத்தி கிடைக்க மத்திய அரசினைத் தாண்டுவதன்மூலம் இந்த அரசு நெசவாள பெருங்குடி மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கவும், துயரம் துடைக்கவுமான பணியினைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதேநேரத்தில் கைத்தறிகளுக்கு தனியான சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். போலீஸ் துறையையும், இன்னும் மற்ற அரசாங்க அலுவலர்களும் அணிகின்ற யூனிபார்ம்கள் கைத்தறியில்

[திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

[1971 சூலை 20]

தயாரிக்கப்படுகின்ற துணிகள்கூடும் தயாரிக்கப்பட்டவையாக இருத்தல் வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்வது, கைத்தறிக்கு புதுவாழ்வு தருவதாக அமையும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற, கரை போடப்பட்ட வேட்டி, புடவைகள் உற்பத்தி கைத்தறித் துறைக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெறும் கூட்டுறவுத் துறை மான்யத்தின் பேரிலான விவாதத்தில் பங்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு சிலந்தைய வீட்டு உயர்வாக இருந்ததை மாற்றி கூட்டுறவு நாட்டு உயர்வு என்று செயல்படுகின்ற கலைஞர் அரசை பாராட்ட விரும்புகிறேன். சோஷலிசம் என்கே மிக வேகமாக வளரவேண்டுமோ அங்கே கூட்டுறவு மிக வேகமாக வளரவேண்டும் என்பது பொருளாதார நிபுணர்களுடைய எண்ணமாகும். அந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவை மிகச் சிறப்பான முறையில், தமிழகத்தில் ஒரு நல்ல இயக்கமாக செயல்பட்டு வருவதற்கு காரணமானவர்களில் ஒருவராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

கூட்டுறவு மான்யத்தின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் என்னுடைய கவனம் எல்லாம் சந்தானம் அறிக்கையின் மீது செல்லுகிறது. அதில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற அலுவலர் கருத்துக்களையும், நல்ல கருத்துக்கள் என்றாலும் நமது அரசு அந்தக் கருத்துக்களில் ஏற்கக்கூடிய கருத்துக்களை மிக விரைவாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் அறிநிலையங்கள் உள்பட இருக்கிற அமைப்பு ஊரில் கணக்குகளை வேறு வங்கிகளோடு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகளை கூட்டுறவு வங்கிகளில் வைத்துக் கொள்ள நமது அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் வாயிலாக கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான 'வசதியை அளிப்பவர்களில்' ஒருவராக இருக்கிற தச்சத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாங்கூட நமது அரசு கூட்டுறவு சங்கங்களின் வாயிலாக கடன் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசு கூட்டுறவு வங்கியோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தப் பணத்தை ரீ இம்பர்ஸ் செய்ய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 சூலை 20]

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

அது மட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் நிலத்தைச் சீர்செய்ய நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை போதாத நிலையிருக்கிறது. அதைக் கூடுதலாக அக்க பர்சென்டேஜை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழைய கடன்களை தீர்க்கின்ற நிலையிலேதான் இன்றைய தினம் நமது நிலவள வங்கிகள் கடன்கள் கொடுக்கின்றன. பழைய கடன்களை தீர்க்க பர்சென்டேஜை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அரசாங்க ஊழியர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வங்கியில் பணியாற்றுகின்ற தோழர்களை தங்களுக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. இது கூடாது. அரசாங்க ஊழியர்களும், நிலவள வங்கிகளில் பணியாற்றக் கூடியவர்களும் ஒன்றி காரியங்கள் அற்றுவதற்கான நிலைமையை நாம் தேடித்தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த அரசு கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். நான் மிக மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கட்சிச் சார்பற்ற முறையில்தான் பணியாற்ற வருகிறது என்று மக்கள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பாராட்டுகிறார்கள். இன்றைய தினம் எங்கள் திருத்தணி வட்டத்தில் இருக்கிற பள்ளிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எகாம்பா ரெட்டியார் அவர்களையே இயக்குநராக நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர் யார்? 1971-ம் வருடத் தேர்தலில் சிண்டிகேட் வேட்பாளராக நின்றவர்தான் அவர் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடம்பத்தூர் வங்கிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் சுப்பாய் முதலியார். இவரும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்தான். இதில் இருந்தே கலைஞர் ஆட்சியில் காரியங்கள் கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் என்னுடைய கவனம் எல்லாம் மிக மிக வேகமாக பழைய காலத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விண்ணப்பங்கள் போட்ட நேரத்தில் தேதி இல்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை, தகப்பனர் பெயர் குறிப்பிடவில்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை, இன்ஷியல் போடப்படவில்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை? இவை எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியாதவை அல்ல.

ஊழல் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஊழல்கள் எல்லாம் சீனையப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் காலத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் செட்டிக்குரிச்சி

[திரு. ஆ. பாரதாமன்]

[1971 சூலை 20]

பஞ்சாயத்து யூனியனில் பத்தாயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்யப் பட்ட நேரத்தில் அதுபற்றி இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டபோது, அலுவலர்கள் தாக்கப்பட்டார்களே அப்போது எந்த அளவு பாதுகாப்பு அளித்தார்கள் என்பது தெரியும். சேலம் மாவட்டம் பொன்மொப்பேட்டை சொசைடி சம்பந்தமாக நடந்த கையாடல் பற்றி 1963-இல் கேள்வி கேட்டபோது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்றார்கள். ஓரளவிற்காலம் அதற்குப் பிறகு ஆகியும் கூட நடவடிக்கை எடுக்காதிருந்ததை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை. 1964-ல் மீண்டும் அதே கேள்வியை இந்த அவையில் கேட்டபோது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? அது மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லா கிராமங்களும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் வந்துவிட்டது என்பதாக இந்த நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் தவறான புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்தார்களே அதுவும் எங்கள் ரூபகத்தில்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைய அரசு—குறிப்பிட்டிச் சொல்ல வேண்டுமானால் திருத்தணி கூட்டுறவு வங்கியில் ஊழல் நடந்து விட்டது என்றவுடனே தனி அதிகாரியை நியமித்து அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தவறு என்றால் அது எங்கிருந்தாலும் அதை உடனே கணியவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். கட்சி சார்பற்ற முறையில் நடந்து வருகிறது என்றால் அது கலைஞருடைய ஆட்சிதான். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டி, இந்த மானியத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல ஐப்பான் நாட்டு அளவுக்கு 15 சதவிகிதம் தனிப்பட்ட நபருடைய ஆண்டு வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் அனைவரும் முனைந்து பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very glad that the Hon. Minister for Co-operation has been good enough to say that there is an inherent dislike for co-operative enterprise amongst the agriculturists of this State, although they have to be encouraged in this. I am happy that the Government are doing their best to encourage the co-operative spirit.

Sir, so far as agriculture is concerned, many methods have been devised, but I think the method that will be workable and very good will be to go by joint enterprise along with individual incentive. It is absolutely possible in a country like Tamil Nadu, unlike Kerala or Bengal where the cultivable lands are few acres here and there. But here there are big pieces of lands—500 acres interspaced by villages. It is possible, even though it would divide the land, it would give the ceiling system of 3 acres and 5 acres, to consolidate these lands into one, so far as agricultural service is concerned. Suppose you level 500 acres of land belonging to all people or many people, agriculturists, there is the possibility, there is the definiteness that the water-level will be the same

1971 ஜூலை 20] [Thiru K. M. Subramaniam]

throughout, and this can be done by the Government. Similarly when there is contiguous extent of 500 acres or such big areas, it is possible to have cultivation through tractors much more economically than doing individually. Similarly, it is also good for the Government to think of giving fertilisers, manuring the lands in the same way.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: May, I clarify the point mentioned by the hon. Member? I have given a copy of my speech in English. In paragraph 15 what I have stated is, 'integration either in the shape of Joint ownership or as joint cultivation, does not find favour with the small farmers'. Then I have stated that the remedy is to have only co-operative irrigation. The water source is common—Co-operative element—but the land ownership will be separate. That I find is the solution. Although the trials about joint ownership and joint cultivation were tried both in this State and in other States, they were not very much relished by the farmers. The other States, I am glad to say, are now thinking on our lines, namely, to have the water source only in a co-operative way, the cultivation being done by the individual farmers.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I thank the Hon. Minister for the clarification. There is no difference between the Hon. Minister and myself so far as the individual ownership is concerned. The average agriculturist is for individual ownership. The only thing is joint cultivation, but even in joint cultivation, I say so far as irrigation is concerned, so far use of tractor is concerned, so far as manuring is concerned, there can be joint activity. And after that individual sowing, individual harvesting, individual selling all that can be done by the individual agriculturist himself. So, there is no difference between me and the Hon. Minister, except I go a step further, instead of confining the co-operative element to irrigation only, it can be extended to the use of tractor or mechanised cultivation and also manuring which are very costly affairs and which cannot be attended to without proper finance by small holders.

Now so far as the co-operative department is concerned, without wasting much of the time, I want to say a few words. I had the unique opportunity of doing some research work in 1942 for the then Government of Madras in the matter of handloom co-operative societies when Thiru S. A. Venkataraman was the Registrar of Co-operative Societies. Of course, then it had many many faults. I do not want to go on repeating those faults. But I can say this much. Whenever the price of yarn goes up, there is always an excuse saying that with this costly yarn it is very difficult to sell cloth. When the cloth price goes up, there is always a tendency on the part of the co-operatives to sell the cloth immediately to some neighbouring people and then genuine buyers have to go to those neighbouring people to purchase their requirements of cloth. These are all things that we have been

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1971 சூலை 20]

able to solve. But today I am sure with a modern outlook and the people having got more political rights and also consciousness about their rights, I am sure so much of underhand dealings do not take place in co-operative societies. But apart from that, I can only tell the Hon. Minister concerned this thing. In 1947 the per-capita income of a weaver family was Rs. 45. To-day after so many years of work, the per-capita income of a weaver family consisting of husband, wife and two children—more or less adult children—is only Rs. 90. This is a very very slow progress, so far as handloom industry is concerned.

மு.ப.
11-00

* THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: I would like the hon. Member to make a distinction or having the distinction cleared in his mind between the per-capita income and per-family income. Per-capita income is the GNP—grand national product divided by the population. Therefore, in per-capita income we take into account the new-born child to-day and the man having one foot in the grave and all of them are counted. But in the family income we take it on an average. But what I have dealt with is the per-capita income which is an indication of the standard of living of the people.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am talking about the per capita income of the handloom weaving family. I am mature enough to understand the difference between the *per capita* income and the per family income. If that was not so, I would not have been a Member of this House. I know what is meant by *per capita* income and the per family income. In this particular context, the handloom weaving family to-day,—I am speaking subject to correction—is only getting Rs. 90 per family and it is a very, very poor income. The Hon. Minister and other Hon. Ministers will definitely admit that an ordinary industrial labourer is getting Rs. 1,800 per year when the per capita income in Tamil Nadu is more than Rs. 500 per family income.

Thus, a weaver is getting a very poor income when compared to others. So I am only appealing to the Government to see that it is the duty of the Government to increase the per family income of the handloom weaver because next to Agriculture the biggest industry in Tamil Nadu is definitely the handloom industry. I think according to the figures of 1952—I do not know the exact figure—about 20 lakhs of persons are now engaged in the handloom industry.

So, we have to make a dynamic approach to solve their problem instead of being indifferent to them. Now, what is happening in the handloom industry? The richest people in the handloom industry are the master-weavers to-day and the poorest people are the weavers. What is the reason for the huge money that is accumulated by the master-weavers and the low income of the handloom weaver and that has to be investigated for our future progress. I can only say that so far as handloom weavers are concerned they

1971 சூலை 20] [Thiru K. M. Subramaniam]

are not looking after them well. Of course, they do something for them but they have not done as Rajaji did when he was the Chief Minister. Certain items like colour sarees of certain width manufactured by the mills were asked to be reserved for the handloom weavers but it is having no effect. Similarly the bordered dhoties reserved for the handloom weavers are not having any effect because to-day it is the trouser which is becoming more and more popular. But we can solve the two problems by one stroke. Now the mills are to manufacture cloth according to the control order of the Government of India and if that order is lifted, the price of mill goods will go up and if they go up, the sale of handloom cloth will push up.

Then I come to the sales tax on yarn. What is the total sales tax on yarn? It is a very small amount but it adversely affects the handloom weaver. I think in 1945—I do not remember the exact year—the then British Government asked the Mills to supply yarn directly to the co-operatives and I do not know whether they are now getting the same facilities. There has been mention about the quality of yarn and if mills like the Harvey Mills at Madurai are asked to supply yarn at ex-mill rates, the handloom weavers would be benefited.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong).

Sir, I have made myself clear with regard to the plight of the handloom weavers. They need a dynamic approach and a sympathetic outlook and no political colour should be attached. We only make suggestions to improve their welfare.

As regards other co-operatives like the Housing Co-operatives I want to say a word. I think there is a rule according to which only those who build houses on a flat system would be given loans. That rule should be cancelled if it is not already cancelled. Sir, co-operatives have a great function to perform in a progressive society and in their functioning there should be not only honesty but also intellectual grasp of things. I hope and trust that our Hon. Minister will not misunderstand me when I say that I have only expressed what I felt for the better administration of this Department.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தை வரவேற்குமுகத்தான் முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல அழகான அறிக்கையை இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். நல்ல கருத்துக்கள் அகிலக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதேநேரத்தில் பொறுப்பேற்று நடத்துகிற அதிகாரிகளும் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்த நல்ல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒருவர் அந்தப் பொறுப்பை எற்று இருக்கிற காரணத்தை

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1971 சூலை 20]

எண்ணுகிறபோது அந்தத் துறையில் பல புரட்சிகள் நல்ல விதத்தில் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் கூட்டுறவுத் துறை எல்லாவகையிலும் முன்னேறி இருக்கிறது. திருவள்ளூர் அவர்கள் கூறிய 'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்' என்ற கருத்து இடைக்காலத்திலே மறுக்கப்பட்டு, மறைக்கப்பட்டு, மறக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேயும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்திலேயும் அந்த திருக்குறளின் முதல் வார்த்தை மாறி 'கைகட்டி வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்' என்பதாக மாறினது. ஆனால் இன்றைய தினத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் உழவர் களுக்குத் தகுந்த நியாயம் கிடைத்து, தகுந்த மதிப்புக் கிடைத்து வருவதைக் கண்டு நான் மெத்தவும் பூரிப்படைகிறேன்.

வரப்பு உயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோல் உயரும் என்ற அடிப்படையிலே வரப்பு உயரவும், நீர் உயரவும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்டார்களே அந்தக் கனவு பசுமைப் புரட்சி என்ற வடிவத்திலே இன்று அமலாவதைக் கண்டு நாங்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே பூரிப்படைகின்றோம். முன்பெல்லாம் சொல்வார்கள், உழு தவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது என்று. உழக்காவது இப்பொழுது மிஞ்சுகிறது என்று எங்களை நாங்களே திருப்திபடுத்திக்கொள்கிறோம். இன்னும் விவசாயிகளுக்குப் பேரதிய ஊக்கமும், ஆக்கமும் தரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஜப்பான், குவையத், இஸ்ரேல் போன்ற நாடுகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் சுன்மைக்காய் நாடுகள். பெரிய நாடுகளோடு நம்முடைய நாட்டிலுடைய வருமானத்தை ஒப்பிட்டு முன்னேறுவதற்கு முயல்கின்ற நிலைமை முற்போக்கானது. பசுமைப் புரட்சி என்ற அடிப்படையிலே 300 அடிகள், 400 அடிகள் கீழே தோண்டி நீலா எடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்ட அந்த முக்கியமான திட்டத்தின் அடிப்படையிலே வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் என்றைக்குமே நீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்துவிடலாம். இன்றைக்கு நெல் உற்பத்தியிலே தஞ்சாவூருக்கு அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடுதான் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்த்து விட்டால் நெல் உற்பத்தியிலே தஞ்சாவூரையும் மிஞ்சுகிற நிலைமைக்கு உற்பத்தி வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பெருகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தையும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே எடுத்துக் கொண்டு அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உலக வங்கியில் 31 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நில வள வங்கியின் தலைவர் இதிலே எடுத்த முயற்சிகள் பாராட்டத் தக்கது. ஆனால் சில

1971 சூலை 20]

[திரு கே. எ. வகாப்]

நிபந்தனைகள் போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆயிரம் மீட்டர்களுக்கு இடைபே வேறு ஈனறுக்குக் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படியென்றால் கிராமத்திற்கு 3, 4 கிணறுகள் தான் வரக்கூடிய முறையிலே கடன் கொடுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் 3 அல்லது 4 பர்லாங்கிற்கு ஒரு கிணறு வேட்டுவதற்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. எனவே அந்த நிலைமையை மாற்ற ரிசர்வ் வங்கியுடனும், உலக வங்கியுடனும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கைத்தறிப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டிலே மிகப் பெரிய தொழிலாக இருப்பது கைத்தறித் தொழில். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் வாழவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் போரிஞர் அண்ணு, கண்ணூர், பேராசிரியர், நாவலர் போன்றவர்கள் புனிதமான தோள்களிலே மூட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டு தெருத் தெருவாகச் சென்று கைத்தறி விற்பனை செய்தார்கள். அவர்களுடைய கருணைமிகுந்த கைகளிலேதான் இன்றைக்குப் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்களைப் பாதுகாக்கின்றது நம்முடைய அரசு.

ஆனால் சில காரணங்களினால் அடித்தளத்தில் உள்ள நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கடையநல்லூர் போன்ற இடங்களிலே—அது கோர்ட்டிலே இருக்கிறது, அதிகமாகச் சொல்லவில்லை, நெசவாளர்கள் நூற்றுக் கணக்கிலே, முந்தாற்றுக் கணக்கிலே, ஆயிரக் கணக்கிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். முந்தாற்றுக்கும் அதிகமான நெசவாளர்கள் பேரில் வழக்குகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. கடையநல்லூரிலே நடைபெற்ற வழக்குகள் அண்மையிலே திருநெல்வேலிக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்யப்பட்டிருப்பதால் 300 பேர்கள், 400 பேர்கள் நெசவாளர்கள் ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய்கூட சம்பாதிக்க முடியாதவர்கள் நாட்கணக்கிலே இன்றைக்கு கோர்ட் வாசலிலே காத்திருக்கின்றார்கள். கருணைமிகுந்த நம்முடைய அரசும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அந்த வழக்கை முன்னரே விசாரித்த இடத்திலே விசாரணை மீண்டும் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று அந்த ஏழை எளிய நெசவாளர்கள் சார்பிலே நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கதர்பற்றிப் பேசப்பட்டது. கதர் என்றால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று இன்னும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கதர் என்ற உருது வார்த்தைக்கு மரியாதை என்று பொருள். மரியாதையையும், மானத்தையும் காப்பதற்காகத்தான் அது பயன்படுகிறது. அதை அந்தக் காலத்திலே அண்ணல் காந்தி அவர்கள் நல்ல முறையிலே விருத்தி செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1971 ஜூலை 20]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் இன்றைக்கும் நல்ல முறையிலே முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை அபிவிருத்தி செய்வது பாராட்டத்தக்கது.

கூட்டுறவு நிர்வாக முறையிலே ஒரு முறைபைக் கைபாள வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். தவறுகள் ஏற்படுகின்றன, தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு தவறு இழைக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள். நிர்வாகிகளை நியமனம் செய்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் முன்னால் எப்படி இருந்தார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார வசதிகள், நானயம் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துத்தான் அவர்களுக்கு நிர்வாகிகளாக ஆக வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை திறைவு செய்துகொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ஜெயராமன் : போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள் என்றால் மிகைபாகாது. இதற்கு முன்னாலே சாதாரணமாக கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது சொன்னாலும் சாதிக் அலிகாங்கிரஸ் கட்சியினர் திடீரென்று பாய்ந்துவிடுவார்கள். பாய்ந்தவர்கள் இங்கு இல்லை. இனிமேல் பார் பாய்வார்களோ தெரியவில்லை.

பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றதக் கொண்டதற்குப் பிறகு பல அற்புதங்கள் நடந்துள்ளன. பொதுத்துறையாக இருப்பது சரியானதா அல்லது தனித்துறையாக இருப்பது சரியானதா என்று சொன்னவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் 'கூட்டுறவு என்பது எவ்வளவுதான் விரும்பத்தக்கதாக இருந்தாலும்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சமுதாயத்திலே கூட்டுறவு என்று சொன்னால் வேறுப்பு இருந்தது. நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்களைப் பொறுத்துத்தான்—திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல்—வேறுப்பு ஏற்படுகின்றது.

இன்றைக்குப் பசுமைப் புரட்சியாக மாறியிருக்கிறது, இன்னும் கூடிய விரைவிலே நிச்சயமாக ஒரு நல்ல மாறுதலைக் காண்போம். லேன்ட் டெவலப்மென்ட் பேங்க்ஸ், லிப்ட் இரிகேஷன் சொஸைடிஸ் இவற்றை எல்லாம் விரிவாகத் தேளிவாக, விரைவாக ஏற்படுத்தி அக்கிரகல்சரல் ரிபைனன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் நமக்குக் கடன் தொகையை—நாம் எவ்வளவு வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு—இன்னும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அள்ளிக்கொடுக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நிர்வாகத்திற்குப் புதியவர்கள், கூட்டுறவு வளர்ச்சி திட்டி என்ற முறையில் 6 சதவீதம் லாபத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தி இந்த ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வருகிறது. அதிலே நல்ல லாபம் வரக்கூடிய நிலைமையை நாம் பார்க்கப்போகிறோம்.

1971 சூலை 20]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு நவீன அரிசி ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே யிருக்கின்ற மார்க்கெட்டிங் சொசைடி அதை ஏதோதானோ என்று நினைக்கிறது. அதை சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசியல் சட்டத்தை நாம் பேணிக்காப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். நாம்தான் அரசியல் சட்டத்தைப் பேணிக்காத்து வருகின்றோம். சமுதாயத்தில் வலிமை குறைந்தவர்கள், பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, பிரதிநிதித்துவம் உண்மையாக அளிக்கப்படுகின்ற வகையிலே, அமைச்சர் அவர்கள் சட்டங்களையும் விதிகளையும் கொண்டுவந்திருப்பது பெரிய சாதனையாக இருக்கிறது. இது மற்றவர்களுக்கு வேதனையாகத்தான் இருக்கும்.

இங்கே கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றியும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசப்பட்டது. கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிக ரிபேட், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் எவ்வளவு பண வசதிகள் நாம் செய்து தந்துவருகிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ரிபேட் 110 லட்சம் ரூபாயை எட்டியிருக்கிறது. மூன்பு 67 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. தனிப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள், மாஸ்டர்ஸிவர்களாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களாக இருந்தாலும் கைத்தறி நிதி கார்ப்பரேஷன் மூலமாக பல்வேறு வகைகளிலே கடன் தொகைகள் அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற சாயப் பொருட்கள், மருந்துகள், நூல்கள் இவையெல்லாம் ஓரளவுக்குச் சீரான முறையிலே கிடைப்பதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் போகப் போக இதை விரிவுபடுத்தி நிச்சயமாக நல்லபடியாகச் செய்யலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பெர் கேபிடா இன்கம் குறைந்திருக்கிறது என்று. 1947-க்குப் பின்னாலே—45 ஆக இருந்தது-90 ஆகியிருக்கிறது என்பதையும் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள். இங்கே வருமானம் மட்டும் பெருகிவிடவில்லை, தமிழக அரசு அவர்களுக்குத் தேவையான மற்ற வசதிகள், விட்டுவசதிகள், நிலம் கொடுக்கின்ற ஏற்பாடுகள், அவர்களுடைய பிள்ளைகள்—க்ஷீணித்து விடக்கூடிய தொழிலாக அது ஆகிவிடாமல் இருக்கக்கூடிய வகையிலே—அவர்களைப் படிக்கவைத்து ஐ.டி.ஐ.யில் பயிற்சிகொடுக்கிறோம். மேலும் அந்தத் தொழில் க்ஷீணித்துவிடாமல் பாதுகாக்கின்ற முறையில் டிரெயினிங் சென்டர்ஸ் என்ற முறையிலே அமைத்து வண்ண வண்ண முறையிலே தேவைக்கேற்றாற்போல் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் நாம் பாராட்டத் தான் வேண்டும். யாரோ ஆண்டுவிட்டார்கள், யாரோ செய்தார்கள் என்பதல்ல, நம்முடைய அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட தால்தான் இவற்றையெல்லாம் செய்ய முடிந்தது.

[திரு. க. ஜெயராமன்]

[1971 சூலை 20]

அதேமாதிரி இங்கே கைத்தறி இலாகாவிற்கும், கூட்டுறவிற்கும் செய்யப்பட்ட செலவைப் பார்த்தால் 596 இலட்சங்களுக்குமேல் இந்தத் துறை செலவிடுகிறது. அதற்கேற்றவாறு மினி சூப்பர் மார்க்கெட் ஃபெடரேஷனில் அதிக அக்கறை கொண்டு அதிகச் செலவை செய்ய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். நமக்கு வேண்டிய பஞ்சுகளில் குறைந்த மட்ட தூலுக்கு வேண்டிய பஞ்சு மட்டும் தென்னகத்திலே கிடைக்கிறது. உயர்ந்த ரகமுள்ள தூல்களுக்கு வேண்டிய பஞ்சினை வெளிநாட்டிலிருந்தோ அல்லது வடக்கே குஜராத், மகாராட்டிரத் திலிருந்தோ வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் வெளிநாட்டுச் செலாவணியாக 90 கோடி ரூபாய் ஓராண்டுக்குக் குறையாமல் போகிறது. அந்தப் பஞ்சை இங்கே உற்பத்தி செய்பவெண்டுமென்று அக்கறை கொண்டு கோவை துடியலூர் தோவாப்பரேடிஸ் விவசாயிகள் சங்கம் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பஞ்சை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் வேகமாக வளர்வதற்கு நிச்சயமாக அவற்றிற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும் நேரத்தில், விசைத்தறியை, ஏற்கெனவே இதே கூட்டத்திலே சொன்னதைப்போல், முன்னிலிருந்த அரசு விசைத்தறிகளை ஒப்புக்கொள்வதா வேண்டாமா என்று பயந்து விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் சுமார் 12,500 விசைத்தறிகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களும் நலிந்துவிடக் கூடாது, கஷணித்து விடக்கூடாது, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற வேண்டுமென்றுதான் விசைத்தறிகளை உண்மையான நெசவாளர்களுக்கும், இருக்கின்ற பேரட்டிகளைக் குறைக்கின்ற முறையிலே, கூட்டுறவு முறையிலே சங்கங்களுக்கும் விசைத்தறிகளைக் கொடுக்கும் முறையையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். 12,500 விசைத்தறிகளைத் தமிழ்நாடு ஒதுக்குகொண்டிருந்தாலும், தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு ஒதுக்கும்போது, இங்கே சம்பந்தப்பட்ட மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்குகின்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டாலும், தனிப்பட்டவர்கள் உபயோகிப்பதற்கான பர்மிட்டை மத்திய அரசுதான் வைத்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு பலமுறை வலியுறுத்தியிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். உடனே பர்மிட் கொடுக்கும் முறையை நம்முடைய மாநில கைத்தறி இயக்குநருக்கு மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும், அதற்காக மத்திய அரசை மீண்டும் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். இங்கே கடன்களைத் தள்ளிப் போடுவதிலே எத்தனையோ வசதிகளைச் செய்து தந்து விவசாயப் பெருமக்களுக்கு சில்லரைக் கடன்களை வசூலிக்காமல் விடும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, திரு. வகாப் அவர்கள்

1971 ஜூலை 20] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

சொன்னதைப்போல் கைத்தறிபாளர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்யப்படவில்லை. 6 கோடி ரூபாயில் வீட்டு வசதி செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டு, பிறகு அது தள்ளிப்போட வேண்டிய வருத்தமான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. 100 ரூபாய் வருமானமுள்ள வர்கள் வீட்டு வாடகை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சமுதாயத்திலே எத்தனையோ பேர்கள் வேறுவேறு தொழில்களிலே தாழ்ந்த நிலையிலேயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக வசதி செய்யும் நேரத்திலே நெசவாளர்களுக்கு அப்படிச் செய்யவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு அதிக அளவில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வாடகை கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்றிருப்பதின் காரணமாக, அவர்களிடம் வாடகை வசூலிப்பதை 15 ஆண்டுகள் என்பதை 25 ஆண்டுகளாகத் தள்ளிப்போட வேண்டும். எத்தனையோ கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாடகை பூராவையும் தள்ளிவிடுவதாகத் தெரிய வருகிறது. பல்வேறு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ரைட் ஆஃப் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். நாம் அப்படித் தள்ளுபடி செய்யாவிட்டாலும்கூட அதிக காலத்திற்கு அதைத் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதை நிச்சயமாகச் செய்து முடிப்பார்கள், அந்த நன்மை அவர்களுக்குப் பெருநன்மையாக முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : உதவித் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு வளர்ச்சியைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே எதிர்காலத்திலே நல்லதொரு வளம் தருகின்ற வாய்ப்பு இந்தத் துறையின் மூலமாகத் தமிழகத்திற்கு அளிக்க முடியுமென்ற தம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே இந்த வாய்ப்புகளை அறிந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயத்தை மேம்படுத்த பல்வேறு முறைகளிலே விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கடன் வழங்கப்படுகிறது. அந்தக் கடன்கள் வழங்கப்படும்பொழுது ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும் ஒவ்வொருவிதமான சூழ்நிலை தோற்று விக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், பல்வேறு துறைகளிலே பணியாற்றினாலும்கூட இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே பணியாற்றுவவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக, மிகவும் ஒழுங்காகப் பணியாற்றுவதன்மூலம்தான் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற வாய்ப்பு இருக்க முடியும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவுத்துறையிலே நிலங்கள் பெயரிலே விவசாயப் பயிர் கடன் கிடைப்பதிலே இருக்கிற கஷ்டங்கள், பயிர்க் கடன் பெறுவதிலே அந்த விவசாயிகள் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிற

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 20]

துன்பமான நிலை இருக்கிறது. ஆண்டுக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையிலே, உரக் கடன், விதைகள், மருந்து போன்றவைகள் விகிதாச்சார அடிப்படையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் கொடுப்பதின் மூலம் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் கட்ட முடியாமல் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை முன்னால் பழையமாதிரி இருந்ததைப்போன்று 3 ஆண்டுகளில் கடனைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், 3 ஆண்டு களுக்குள்ளாகக் கட்டவில்லை என்றால் பயிர் வெள்ளாமை எடுத்துப் பல்வருகிற அளவிற்குக் காலத்தைத் தள்ளிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் அவர்களால் ஈடு செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நிலவள வங்கிகளால் கொடுக்கப்படும் கிணறு வெட்டுவதற்கான கடனை 7 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகத் திருப்பிக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று அந்தக் கடன் விதிகளிலே சொல்லப்படுகிறது. 7 ஆண்டுகளிலே கட்டுவது என்பது கோவை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே முடியாது. காரணம், அந்தப் பகுதிகளிலே கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அதிக முதலீடு செய்ய வேண்டும். எனவே 7 ஆண்டுகளிலே கடனைத் திருப்ப முடியாது. எனவே அந்தப் பகுதிகளிலேயுள்ள சூழ்நிலையை அனுசரித்து 15 ஆண்டுகள் என்று வைக்க வேண்டும். ஒரு கிணறு வெட்டுவதென்றால் அங்கே 30,000 ரூபாய் வரை வேண்டும். எனவே நிலவள வங்கிகளில் கடனைப்பெற்று 7 ஆண்டுகளிலே கட்டுவது என்பது அவ்வளவு சலபமான காரியம் அல்ல. ஆகவே, அந்தக் கடனை அதிகமாகத் தவணை கொடுத்து கட்டச் செய்வதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலமாகத்தான் அதன் பலனை அடைய முடியும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிணறு வெட்டுவதற்கான மானியம் அளிக்கப்படும் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்லும்பொழுது 30,000 ரூபாயில் கிணறு வெட்டினால் 25 பர்சென்டாவது மானியம் அளிக்கும் வாய்ப்பிருந்தால்தான் அந்த விவசாயிகள் வாழ முடியும். எனவே அந்த முறையை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அடி வெட்டுகளுக்குப் பணம் பெறுவதிலே 5 தவணைகளிலே அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அடிவெட்டு வெட்ட வேண்டுமானால் 5,000 ரூபாய், 6,000 ரூபாய்வரை ஆகும். அதை 5 தவணைகளில் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. ஒரு டியூ கட்டத் தவறினாலும் 5 தவணைகளுக்கும் உண்டான பணத்தை ஒரேமுறையில் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்படும் உதவியின் பலனை அழித்து விடுகிறது. எனவே அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக்கொடுத்து ஒரு டியூவைக் கட்டினால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்து, அதைத் தள்ளிக்கொடுக்க

1971 சூலை 20] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாகத்தான் அந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காண முடியும். இப்பொழுது அப்படிக்கட்ட முடியாதவர்கள் ஜப்திக்கு உள்ளாகி, நிலங்களைப் போன விலைக்கு விற்று திருப்பிக்கட்டக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது.

அரசாங்கம் நில அடிநீரை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு அமெரிக்காவோடு பேசி, இன்றைக்கு உலக நாடுகளோடு தொடர்பு வைத்து அதற்காக நம்முடைய நிபுணர்களைக்கொண்டு நீரை வெளியே கொண்டுவர கிட்டத்தட்ட 26 கோடி ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை அறிக்கையிலே அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 7,000, 8,000 கிணறுகளுக்கு மேலாக இந்த ஆண்டிலே வெட்டுவதற்கு வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதைப்பற்றி 69-ஆம் ஆண்டில் அறிக்கையை அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கோவை, உடுமலைப் பேட்டை, தொண்டாமுத்தூர் பகுதிகளில் ஆயிரம் கிணறுகளையும், ஆயிரமாயிரம் பம்பு செட்டுகளையும் வைக்கத் திட்டம் தீட்டினார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தினால் என்ன சாதனைகள் அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 1968-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரைக்கும் அதாவது 31-3-1971 வரைக்கும், அங்கே போடப்பட்டிருந்த திட்டமானது 1,000 கிணறுகளும், 1,000 பம்பு செட்டுகளும், தொண்டாமுத்தூர் பிரிக்காவிலே அங்கே 618 கிணறுகளும், 218 பம்பு செட்டுகளுக்கு மேல் முடியவில்லை. என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நம்முடைய திட்டம், ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டும் திட்டத்திற்குக் காலதாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

உடுமலைப் பேட்டையிலும் அதே மாதிரி ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 180 கிணறுகள்தான் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியில் ஆயிரம் கிணறு திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். அங்கு உண்மையிலேயே ஆயிரம் கிணறுகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு முப்பது லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் முதல் தவணையாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is this a point of Order ?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If any question is put by Minister, the Member is bound to yield. But when a question is put by another Member, the Member is not bound to yield. That has been the practice we have been following all along. No member should interrupt another member in the middle of his speech, except by point of order.

[1971 ஆகஸ்ட் 20]

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not desirable for any Member to interrupt another Member's speech in the middle. Hon. Members can raise point of Order. But this is no point of Order.

THIRU R. MANICKAVASAKAM: Point of clarification.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not allowed. The hon. Member Thiru Kumarasamy may continue.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நான் தவறான தகவல்களைச் சொல்லவில்லை. 1970-ம் ஆண்டு சாதனையை எடுத்துச் சொன்னேன். 1971-க்குப் பிறகுதான் அதனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி உடுமலைப் பேட்டையிலும் ஆயிரம் கிணறுகள் என்று திட்டமிட்டிருந்தது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டமிட்டது போல் திட்டம் முழுவதையும் செயல்படுத்துவதன் மூலத்தான் போடுகின்ற திட்டம் வெற்றிபெற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல. பன்னேறு பகுதிகளில் இப்படிப் பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. இந்தத் திட்டத்தைக் கோவை பிரதேசங்களில் பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் மட்டும் அமலாக்கும் போக்குதான் இருக்கிறது. பாசனம் அற்ற பகுதிகளில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விட்டுமனை அபிவிருத்தி வங்கிகளை ஏற்படுத்துகின்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. விட்டுமனைக்குப் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு பல இடங்களில் வங்கிகள் ஏற்படுத்துவதில் இன்னும் அரசாங்கத்தினால் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்படாமல் காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பணம் திரட்டப்பட்டு பாங்கில் டெபாசிட் செய்யப்பட்டு பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லாமல் அரசாங்கம் நாமினேட் பண்ணும் முறையில் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டு வருவதால் வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தைப் பொறுத்து மேம்பாட்டிடத்தில் அச்சத்தை விளைவிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிங்காநல்லூர் பகுதியில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. சேர்க்கப்பட்ட மேம்பாடுகள் மூலமாகத் தேர்தலை நடத்தி அதிகாரத்தை அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கும் வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கதர் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை அதன் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அந்நிய நாட்டினர் கதரை விரும்பிக் கேட்கின்ற நிலை வளர்ந்து வருகிறது. அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு தரத்தை உயர்த்த முன்வரவேண்டும். பொதுவாக இந்தத் துறை மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படும்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 20]

மற்றப் பொருள்களும் மக்களால் கவரக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தப் பொருள்களை எல்லாம் கூட வெளிநாட்டு மக்கள் விரும்பி வாங்குகின்ற நிலையில் அதற்குரிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்யவேண்டும். அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதோடு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கான முறையில் அந்தத் துறையினை வளர்க்க பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. வி. கார்த்திகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கூட்டுறவு மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற முன்வருகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே சரித்திரம் காணாத அளவுக்கு கூட்டுறவு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் ஏழை விவசாயிகளின் நலன் கருதி தீண்ட நூள் கடன்கள், குறுகிய காலக் கடன்கள் அளிக்க பல திட்டங்களைத் தீட்டி ஆங்காங்கே நிலவள வங்கிகளை அமைத்து கடன் பெறுவதை இலகுவாக்கியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து விவசாயிகளுக்குப் பல வகைகளில் உதவி செய்து வரும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. விவசாயக் கிணறுகள் தோண்டவும், விசையேற்றங்கள் அமைக்கவும், டிராக்டர்கள் வாங்கவும் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு 21 கோடி ரூபாய் வழங்க இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது சிறு விவசாயிகள் கூட இலகுவாகக் கடன்பெற்று அண்ணா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பசுமைப் புரட்சியில் பங்கு கொள்ள வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். பசுமைப் புரட்சிக்காக பயிர்கள் கடன் திட்டம், குறுகிய, நடுத்தர காலக் கடன்கள் கொடுக்க 62½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். விசையேற்றங்களுக்கு உமியை எரி பொருளாகக் கொண்டு உற்பத்தி இயந்திரங்களை ஏற்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த அரசைப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது.

இராதாபுரம் தொகுதியிலுள்ள மணல் நிறைந்த பாலைவனம் போன்ற பகுதியை நஞ்சை நிலங்களாக்கும் வகையில் ஒரு கிளை நிலவள வங்கியை ஏற்படுத்தி கான்கிரீட் நஞ்சை போட அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். இப்படிச் செய்வதின் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் குறைந்த தண்ணீரில் நிறைய விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இராதாபுரம் பகுதி வறட்சியான பகுதி. இங்குள்ள விவசாயக் கிணறுகளை

[திரு. வி. கார்த்திசன்]

[1971 சூலை 20]

ஆழப்படுத்தவும், மின் மோட்டார்களை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராதாபுரம் பகுதி நாங்குநேரி வட்டத்தைச் சேர்ந்தது. இங்குள்ள கிணறுகளில் கொஞ்சம் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. விவசாயக் கிணறுகள் மாத்திரமல்ல; குடிநீர்க் கிணறுகளில் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களின் கஷ்டங்களை நீக்க கிணறுகளை ஆழப்படுத்த அரசு உடனுக்குடன் கடன்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின் மோட்டார்கள் வாங்க கடன் கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பகுதிகளில் வாழைகின்றவர்கள் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆகவே இந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க வாழைக்கடன் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கிணறுகளை விரைவில் இயங்கச் செய்தால் அப்பகுதியினர் முன்னேற ஏதுவாகும். இந்த அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களை வாழவைக்கும் வரப்பிரசாதம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப் பட்டுள்ள அத்தனை வெட்டுப்பிரேரணைகளையும் ஆதரித்து இத் துறையின் மீதான சில கருத்துக்களை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அதை ஓரளவிற்குப் பாராட்ட வேண்டும். நம் நாட்டு மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று பல நல்ல திட்டங்களை ஆராய்ந்து உருவாக்குவதில் உற்சாகம் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்டங்களைப் போடுவது பெரிதல்ல. அது நல்லமுறையில் அமல்படுத்தப் படுகிறதா, அதில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை சட்டசபை பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் அல்லது மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது அதைத் திருத்திக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மொத்தத்தில் கூட்டுறவுத் துறை என்பது மிக நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றாலும் இன்று கூட்டுறவுத் துறை என்பது சில குடும்பங்களின் கூட்டுச் சொத்தாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று எண்ணக்கூடிய சூழ்நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அடிக்கடி கூட்டுறவுத் துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மக்களின் கவலையாக இருக்கிறது.

1971 சூலை 20] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதே சொன்னேன். இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் யாரும் டைரக்டராக வரக்கூடாது, இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் யாரும் மாணேஜிங் டைரக்டராக வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதை எங்களால்தான் செய்ய முடியவில்லை. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகாவது அதைச் செய்யும் என்று நினைத்தேன். அமெரிக்க ஜனாதிபதி கூட இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் வரக் கூடாது என்றிருக்கிறது. அப்படியிருக்க கூட்டுறவுத் துறையில் டைரக்டராக இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் வரக்கூடாது என்று சொல்வதினால் ஒன்றும் கெட்டு விடாது, அடுத்தவர்களின் அனுபவத்தைப் பெறுவதில் கஷ்டம் ஒன்று மில்லை. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் இப்படி இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் யாரும் பதவி வகிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். அந்தளவிற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோன்று கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ளவர்கள் அவரவர்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று—மாணேஜிங் ஸ்டாபில் உள்ளவர்கள்—ஆசைப்படுகிறார்கள். என்ன அழகான கேஸ்ட் ஹௌஸ்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பாரலலாக இருக்கிறது இந்த கோவாப்பரேட்டிவ் டிப்பார்ட்மென்ட். அழகான கேஸ்ட் ஹௌஸ்களை ஊட்டி முதல் மதராஸ் வரை கட்டிக் கொண்டு வசிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், நம் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு இப்படியெல்லாம் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகிறார்களே . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கெஸ்ட் ஹௌஸஸ் கட்டியதெல்லாம் 1967-க்கு முன்னாலே. அதற்குப் பிறகு ஒன்று கூட நாங்கள் கட்டவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முன்னால் கட்டப்பட்டதோ அல்லது பின்னால் கட்டப்பட்டதோ இந்த முறைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படுவது நல்லது. இனிமேலாவது கட்டவில்லை என்றால் அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதோடு கூட யாரும் இரண்டு முறைகளுக்கு மேல் டைரக்டராக இருக்கக்கூடாது என்றும் அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் வரவேற்பேன்.

பின்னர், கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் கடன்களைப் பெறுவதில் உள்ள கஷ்டநஷ்டங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. 5,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் அந்த விவசாயியின் கைக்கு ரூ. 3,000 தான் போகிறது என்பது நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதைத் தடுக்கவேண்டும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 20]

பின்னர், கிணறு வெட்டுவதற்கு கொடுக்கப்படும் பணம் போதாத நிலையும் இருக்கிறது. கிணறு வெட்டும்போது பாரையாக இருக்கிறது, இல்லாவிடில் எவ்வளவு ஆழத்திற்கு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத ஒரு நிலையும் ஏற்படுகிறது. அந்நிலையில் வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுக்க அந்த விவசாயி தன் வீடு, நிலம் எல்லாவற்றையும் விற்றுப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. இந்நிலை தடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும்.

கடையம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த பணம் கடன் கொடுத்தார்களாம். இதை அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். கிணறு வெட்டியும் தண்ணீர் வரவில்லை. அத்தகைய வரட்சிகரமான நிலைமை. இப்போது கடனைத் திருப்பிக்கொடுங்கள் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் அதன் விளைவு என்னாவது? ஆடுமாடுகள், இருக்கிற நிலம் இவற்றை விடவேண்டியதொரு நிலைதான் ஏற்படும். அவற்றை ஜப்பிச் செய்யும் ஒரு நிலைதான் ஏற்படும். ஆக, நாம் எதற்காகக் கடன் கொடுத்தோமோ அது பயன்பட்டதா என்பது கேள்விக்குறியாக ஆகிவிடும்.

கிணற்றை ஆழப்படுத்த கடன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவரவேண்டும். தண்ணீர் வெளியே கொண்டு வருவதற்கு பம்ப் செட்ஸ் பொருத்தப்படவேண்டும். சிலர் கிணற்றை ஆழப்படுத்துகிறார்கள். அதிகாரி வந்து பார்க்கும்போது தண்ணீர் இவ்வளவு அடியில் இருக்கிறது என்று சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள். நான் கூட ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதிகாரி இறங்கி ஆழம்பார்க்கிறாரா அல்லது ஆழம் பார்ப்பதற்குரிய கருவி ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று. அவர்கள் சர்டிபிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி சரியாக ஆழப்படுத்தவில்லை என்றால் கடன் கொடுக்கப்பட்டது நிர்ப்பந்தித்து திரும்ப வாங்கப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்வது என்ன வென்றால், நீங்களே கிணற்றை வெட்டி பம்ப் செட்டையும் பொருத்திக் கொடுத்து விடுங்கள். பின்னர் அத்தொகையை தவணையில் வசூலித்துக்கொள்ளலாம்.

இப்போது, அக்ரோ சர்வீஸ் சென்டர்கள் என்று ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே கிணற்றை வெட்டி பம்ப் செட்டையும் பொருத்தி ரொடிமேடாகக் கொடுத்துவிட்டால் பின்னர் கடனைத் திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். சிலரிடங்களில் கிணறு வெட்ட செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. கடன் தொகை, முழுத் தொகையும் போய் சேருவதில்லை. ஆகவே நாமே அவற்றைச் செய்து கொடுத்தால் நல்லது. இல்லாவிடில் விவசாயிகளின் கடன் சுமை அதிகமாகப் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களில் கோடவுன்ஸ் கட்டுவது.

1971 ஜூலை 20]

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I greatly admire and appreciate the intelligent outlook brought to bear on the subject by the learned Member. The very same subject has been a problem which the Department has tackled. You will observe in paragraph 19 of my speech—of course we have suggested the remedy on the lines thought of by the learned member—I have stated as follows :

“ The Land Development Banks will enable the cultivator (through the Agro-Service Centres) to sink a well and install a pump-set and to lay the water-saving floor, and to raise 3 crops per year.”

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒருவேளை அக்ரோ சர்வீஸ் சென்டர் சர்வீஸ் செய்வதோடு நின்று விடுமோ என்று நினைத்தேன். நல்லமுறையில் இதைச் செய்திருப்பது வாவேற்கத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக, கோடவுண்ஸ் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் கோடவுண்ஸ் கட்டுகிறார்கள். சிலர் தேவையிருந்தால் கட்டுகிறார்கள். சிலர், அமைச்சர் வந்து நம் தலைமையில் திறப்பு விழா நடக்கட்டுமே என்று கட்டுகிறார்கள். கட்டப்பட்ட பல கிட்டங்குகள் காலியாக இருக்கின்றன. ஆகவே அது ஏன் என்பதை ஆராய்ந்து இரிமேல் அவற்றை விரிவுபடுத்த வேண்டுமா, இல்லையா என்பதை நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்த பின்னர்தான் செய்ய வேண்டும். பல கிட்டங்கிகள் காலியாக இருக்கும்போது இன்னும் பல கிட்டங்கிகள் கட்டிக்கொடுப்பது அவசியந்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ‘கோடவுண்-கம் ஆபீஸ் பில்டிங்ஸ்’ கட்ட திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் அது நன்கு பயன்படுத்தப்படுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவசியம் என்றிருந்தால் பரவாயில்லை, கிட்டங்கிகள் கட்டுவது. ஆனால் சம்பிரதாயத்திற்காகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை நிறுத்துவது நல்லது. மக்களும் பயன்படுத்தவில்லை. கிட்டங்கிகளும் பாழாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. எப்போதாவது ப்ரோக்யூர்மென்ட் வந்தால் அவை தேவைப்படும் என்றால் பெரிய பெரிய கிட்டங்கிகளை அரசாங்கம் ஆங்காங்கு கட்டி தயாராக வைத்திருந்தால் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு ஊராகக் கட்டிப் பணத்தைப் பாழாக்குவது என்பது சரியல்ல. அதில் சற்று கவனமாக இருக்கவேண்டும்.

கடன் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் புக் கொடுப்பது நல்லது என்று சொன்னார்கள். ரெவின்யூ துறை அமைச்சர் அவர்களும் நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி ஒன்று கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கட்டுறவுக்கு என்று ஒரு பாஸ் புக், நிலத்திற்கு ஒரு பாஸ் புக் என்று இப்படி பல பாஸ் புக்குகளைக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் குழப்பத்திற்கு ஆளாகிவிடுவார்கள். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு பாஸ் புக் கொடுத்தால் என்கம்பரன்ஸ், பட்டா, கடன் வாங்கியது, கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டியில் வாங்கிய கடன், எவ்வளவு கடன் அவரது

[திருமதி த. த. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 29]

சொத்தின் பேரில் கொடுக்க முடியும் என்று இப்படி எல்லா விவரங்களும் அடங்கிய ஒரு பாஸ் புக்கைக் கொடுத்தால் நல்லது. கூட்டுறவுத் துறையில் திறமை மட்டுமல்ல, அரசாங்கத் தலையீடும் கிடையாது, கட்சி நோக்கமும் இல்லை என்றதொரு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்று பல வங்கிகள் சூப்பர்ஸீட் செய்யப் படுகின்றன. Bad management or loss என்று சொல்லிவிடலாம். சூப்பர்ஸீட் செய்வதை அதிகாரிகள் ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறைபாடு தமிழ்நாட்டில் பலயிடங்களிலிருந்தும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு சொஸைட்டியில் திடீரென்று நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, திடீரென்று லாபம் வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது சூப்பர்ஸீட் செய்வது அரசியல் நோக்கத்தோடு செய்யப்படுகிறதா அல்லது கூட்டுறவுத் துறையைச் சுத்தப்படுத்தப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அமைச்சரவைக்கே விட்டு விடுகிறேன். காரணம், இப்படி நடக்கின்றது என்பதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லலாமே தவிர, எங்கே நடைபெறுகிறது, எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே கவனித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அரசாங்கமே கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு டைரக்டரை அப்பாயின்ட் செய்வது தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும் அதற்கென்று பங்குதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டைரக்டர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். இப்படி அரசாங்கமே டைரக்டர்களை அப்பாயின்ட் செய்வதால், அதிலே அரசியல் செல்வாக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறை சரிவர ஜனநாயக முறையில் நடைபெறுவதற்கு இதனால் முடியவில்லை. ஆகவே, இதை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அப்பாயின்ட் செய்தால் 4 ஆண்டு காலத்திற்குச் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நான்கு ஆண்டு காலத்திற்கு இருக்கலாம் என்று இருக்கும்போது, 4 மாதத்திற்கு, 6 மாதத்திற்கு என்று கூடப் போடுகிறோம். மிகமிக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கும்போதுதான் இதைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்திலே எங்கே ஓட்டை இருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டு இருந்து, அதன் காரணமாக நல்ல சொசைடிகள் கூட கவிழ்க்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள கோவாபரேடிஸ் சொசைடியில் . . .

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Regarding the point mentioned by the hon. Member, namely, supersession of certain banks I would like the hon. Member to point out any case where the overdues have not been in excess of the overdues permitted by the Reserve Bank. If the overdues exceed 25 per cent, then what happens is, the money given by the Reserve Bank of India is not advanced. If it exceeds 50 per cent, then the Reserve Bank withdraws its support in its entirety. Then, what will happen to the party? Therefore, when the Bank reaches a position where the overdues have become extraordinarily heavy and affect the Bank

1971 சூலை 20]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

itself and the credit sector, then, there is no other go than to take charge of the Bank by means of a Special Officer and get the overdues reduced, and then we will have an election again.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I understand the difficulties of the Hon. Minister. But I will be very glad if this policy is followed without any partiality. But what happens exactly is this. Wherever the society is not to their liking they have taken this attitude and I would like to point out that the Kanyakumari Marketing Society.....

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: As the hon. Member was mentioning about the banks—(Thirumathi T. N. Anandanayaki: Co-operative Societies)—I will come to the co-operative societies later—I asked her to point out a single case of any bank anywhere in any district where the committee has been superseded, unless and until the Bank exceeded the limit in point of overdues.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I only wanted to say co-operative societies. Perhaps I have mentioned it as a bank. But Kanyakumari Co-operative Marketing Society has been superseded for no proper reasons. At the same time there are some other banks where overdues are there. I was told that a Bank in Tenkasi has overdues, but it has not been superseded. But the bank which is functioning very effectively has been superseded.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Regarding the Tenkasi Bank what happened is this. As soon as the notice was given, the overdues were brought down within the limits. The limit is 15 per cent and regarding the Tiruchendur Bank, the President died.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I put one question to the Hon. Minister? Regarding Tenkasi Bank was any staff deputed to collect the overdues? Did the Joint Registrar go over there? Did he come there and did he just ask the subordinates to collect the overdues? All these things I will be able to put.....

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: I am glad to say that the Bank is now run by officials. With regard to the attitude to help the public and to help the bank, whenever the Banks are in difficulties, they help.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We are very happy that the Officers are helping the public and the bank. But we are afraid in doing so they will help the Government out of the way. They should not do that. They are not there to collect the overdues. Because you are interested in the Tenkasi Bank, you have sent the officials to that Bank. But you have not sent them to some other banks. That is our grievance. Co-operative department should be above party politics. Only then it will be a healthy practice and helpful to the people. Otherwise, it will become a fool in the Government's hands and it can never bring about good policies.

[1971 சூலை 20]

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : I have asked the hon. Member to point out any single case of any Bank anywhere whose committee had been superseded while it did not have the overdues beyond the limit prescribed by the Reserve Bank. I say that we do help the Banks. The Officers are there for that purpose. They help not only the Tenkasi Bank. They also help several other Banks to bring down their overdues so that they can get the money from the State level Bank. The State level Bank can get the money from the Reserve Bank and credit channel can run smoothly.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே எங்கெங்கே விளைவு நெளிவுகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தி பாரபட்சத் தோடு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாங்கள் குறைகள் சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட குறைகள் இல்லாமல் எப்படிச் செயல்படுவது என்று நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வரும்போது, வேளாண்மைத் துறையில் அதிக அக்கறை காட்டியுள்ள அமைச்சர் அவர்கள் நகர்ப்புறத்திலும் சற்று அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். இப்போது ஹவுஸ் பில்டிங் சொசைடியில் ரூ. 20,000 வரை கடன் கொடுக்கிறார்கள். தற்போதுள்ள விலைவாசியில் அந்தப் பணம் போதாது. குறைந்தது ரூ. 30,000-மாவது கொடுக்கவேண்டும். ரிப்பேருக்கு என்று ரூ. 10,000 தான் கொடுக்கிறார்கள். இதையும் சற்று உயர்த்த வேண்டும். வேளாண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் மனிதர்களுக்கு வீடும் அவசியம் தான். வேளாண்மைத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் நகர்ப்புறத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கும் தனி நபர் ஜாமீனில் கடன் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நடுத்தர குடும்பங்கள் திடீரென்று கல்லூரிக்கு ஸ்பெஷல் பீஸ் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், உடனடியாக அவர்களுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு அது கிடைப்பது இல்லை. எப்படி விவசாயிகளுக்கு தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் ரூ. 1,000 வரை கொடுக்கிறார்களோ, அதே போல் நகர்ப்புறத்தில் பணியாற்றக்கூடிய நடுத்தர மக்களுக்கும், அவசியப்பட்டால் அதற்கு கீழே இருக்கும் லேயர் மிடில் கிளாசுக்கும், கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மான்யத்தின் மீது கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 20 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. கு. காமாட்சி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

1971 சூலை 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பி. எஸ். மணியன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Nobody is in possession of the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : Thiru P. S. Manian

திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு மான்யத்தினை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு கூட்டுறவுத் துறையிலே பல அதிகசயமான சாதனைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு செய்து கொண்டு இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னாலே கூட நமது கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நமது தமிழக அரசு 'அற்புத விளக்கு' என்று வர்ணித்து, நம்முடைய முதல்மைச்சர் கலைஞர் அவர்களை 'அலாவுதீன்' என்று வர்ணித்து இருந்தார்கள். அப்படி அதிகசயமான அளவுக்கு நம்முடைய அரசு கூட்டுறவுத் துறையிலே பசுமைப்புரட்சியை ஏற்படுத்தி பல அதிகசயமான சாதனைகளை தொடர்ந்து செய்து வருகிறது.

நம்முடைய உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி குறிப்பிடும் போது கூட்டுறவுத் துறை சிலருடைய குடும்பச் சொத்தாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல வருஷங்களாக, 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிலருடைய குடும்பச் சொத்துக்களாக இருந்த கூட்டுறவு வங்கிகளைத்தான் இன்று குடும்ப சொத்தாக இல்லாமல் புதிய விதுவிடுப்பு, புதிய தலைவர்களை உருவாக்கி பல்வேறு பணிகளைச் செய்து, பல்வேறு வங்கிகளை கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தி அதை புதிய தலைவர்களின் கையில் ஒப்படைக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தின் துணைகொண்டு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன்.

சிறு விவசாயிகளுக்கு இறைவை நீர்ப்பாசன சங்கங்கள் 1,399-ஐ நம்முடைய அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. வட்டத்திற்கு ஒன்றாக நிலவள வங்கிகள் நாடு முழுவதும் உருவாக்கக்கூடிய திட்டத்தை வெகுவேகமாகச் செய்வதிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக கடன் வழங்கச் செய்வதற்கு உலக வங்கியிலிருந்து 26 கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்று இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக தமிழக அரசு செய்து இருக்கக்கூடிய மகத்தான, அதிகசயமான செய்தி என்று சொன்னால் தவறாகாது என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

[1971 சூலை 20]

இவ்வளவு அதிகமாக காரியங்களைச் செய்து, பசுமைப் புரட்சியை வெகு வேகமாக கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக உருவாக்கி இருந்தும் கூட இந்தத் துறையின் சாதனைகள் அதிகமாக வெளியிலே தெரிவது இல்லை. கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவுத் துறை செய்துவரக்கூடிய நல்ல பல காரியங்களை விளம்பரப்படுத்தும் வகையில், செய்திப் படங்களில் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் போட்டுக் காட்ட வேண்டும் என்றும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இந்த இலாகா மூலம் துண்டு நோட்டீஸ்கள் வெளியிட்டு, கிராமப்புறங்களில் விவசாய மக்களுக்கு போஸ்டர்கள் மூலமும் விளம்பரம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசு இந்த 4, 5 ஆண்டுகாலமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. அதே நேரத்தில் சில சீர்திருத்தங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இயக்குநராக வர வோட்டு மூலம் வருகிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் மூன்றில் ஒரு பங்கு சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டு பதவியிலிருந்து விலகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டு வெளியேறவேண்டும் என்று இருக்கும் நிலை ஜனநாயகத்திற்கு முறையாக இருக்காது என்கிற என் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதில் விருப்பம் உள்ள வகை இருக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் முறைப்படி மூன்று ஆண்டுகள் தான் பதவிக்காலம் என்று இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் குறைந்தது 5 ஆண்டுகளாவது அது இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மூன்று ஆண்டு என்பதை ஐந்து ஆண்டுகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். செய்யும் நல்ல காரியங்களை இன்னும் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்கிற வேண்டுகோளையும் அமைச்சர் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் பல துறைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு வங்கிகள், நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இப்படி, இன்னும் பால்பண்ணை என்று வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளிலெல்லாம், வேறு வேறு இலாகாக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி, மாநில அளவிலிருந்து, வட்டாரம் வரையில் அந்த அந்தத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களை அந்த அந்தப் பணிக்கு அமர்த்த வேண்டும். நூற்பாலை என்றால் நூற்பாலையில் ஸ்பெஷலிஸ்ட் செய்து இருக்க வேண்டும். அப்படியே கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் என்றால், அந்த வகையில் நிபுணராக இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து பணியாற்றி அனுபவம்

1971 சூலை 20] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

பெற்றிருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் ஒரு 'காமன் அத்திட்டத்திற்கு 1971-72-ல் ரூ. 65.5 கோடி அளவு அரசு நிதி காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பசுமைப் புரட்சிக்கு முக்கிய ஆதாரம் பாசனக் கடன் திட்டம். அத்திட்டத்திற்கு 1971-72-ல் ரூ. 66.5 கோடி அளவு அரசு நிதி ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. நான்காம் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக 75 கோடியாக உயர்த்தப்படும் என்று கூறியிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் பொறுப்பு மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளிடம் இருக்கிறது. மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்கும், விவசாயக் கடன் சங்கத்திற்கும் இடையே, கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன்கள் என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. விவசாயக் கடன் சங்கத்திலிருந்து மத்திய வங்கிக்கு மனுக்களை அனுப்பும்போது, இடையிலே காலத்தை வீனடிக்கும் ஒரு அமைப்பாகத்தான் இருக்கிறது இந்த கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன் என்பது. ஆகவே, இதைக் கலைத்தெரிய அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கூட்டுறவுத் துறை வங்கிகள் இன்றைக்கு வர்த்தகத் துறை வங்கிகளோடு போட்டிபோட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. வர்த்தகத் துறை வங்கியை இவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. நம்முடைய அரசில் மின்சாரத் துறை, அறநிலையத் துறை போன்ற இதரத் துறைகளில் கூட்டுறவு வங்கிகளில்தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று மிகவும் எதிர்பார்க்கிறேன். மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் ஜில்லா பரிஷத் என்று மாவட்ட ஆட்சி அமைப்பு இருக்கிறது. அதில் அந்த முறையில், கூட்டுறவு வங்கிகளில் கணக்குகளை வைக்க வேண்டும் என்று ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நாமும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே டெபாசிட் தொகைகளை அதிகரிக்க வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் மானியம் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஒவர்-டிராப்ட் கொடுப்பதில் நம் அரசு ரூ. 5,000 வரைக்கும் வைத்திருக்கிறது. வர்த்தக வங்கிகளோடு போட்டி போட வேண்டியதாக இருப்பதால், இந்த லிமிட்டை ரூ. 10,000 என்று அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல், டெபாசிட் இன்ஷூரன்ஸ் முறையை அமுல் படுத்த அரசு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு சிக்கல் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் அக்ரிகல் டூரல் கிரெடிட் சொசைடி இருக்கிறது. நகர்ப்புற வங்கிகள், அர்பன் பாங்க்ஸ் இருக்கின்றன. விவசாயக் கடன் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருப்பவர், நகர்ப்புற வங்கியில் உறுப்பினராக இருக்க முடியவில்லை. ஒருவர் தன்னுடைய நிலத்தை வைத்து,

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

[1971 சூலை 20]

விவசாயத்திற்குக் கடன் வாங்கலாம், வீட்டை அடமானம் வைத்து வேறு காரியத்திற்கு கடன் வாங்கலாம். ஆனால் ஒரு வங்கியில் கடன் இருந்தால் இன்னொரு வங்கியில் கடன் கிடையாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இது அடிப்படை உரிமையைப் பாதிக்கிறது. இரண்டு வங்கிகளிலும் உறுப்பினர்களாக இருக்க உரிமை இருக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசு அந்த வகையில் வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையில் சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கிறது. அது லாபத்தில் ஓடவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், அந்த சூப்பர் மார்க்கெட் மதுரையில் ஒதுக்குப்புறமாக இருக்கிறது. மத்திய வங்கிக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. அதனால் அங்கே சாதாரண மக்கள் போகமுடியவில்லை. மதுரையில் ஒரு மத்திய இடத்திற்கு அதை மாற்றி வைக்க வேண்டும், அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். மருதாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கதர், கிராமத் தொழில் பற்றிய மானியத்தின் மேல் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு கதர் தொழில் ரொம்ப ஸ்ரீணித்து வருகிறது. கதரானது இன்றைக்கு முன்புபோல் கிராமங்களில் குடிசைத் தொழிலாக இருக்கவில்லை. கிராமங்களில் அம்பர் சர்க்காவில் நூல் நூற்று, சிட்டங்களை கடையில் கொடுத்து, ஊதியம் பெற்று வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கதரானது ரொம்ப ஸ்ரீணித்து விட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், இன்றைக்கு 250 சேல்ஸ் டெப்போக்கள் இருக்கின்றன. 300 உற்பத்தி சென்டர்கள் இருக்கின்றன. இந்த 250 சேல்ஸ் டெப்போக்கள் போதாது. அதிகப் படுத்த வேண்டும். கதர் வாரியத்தை விரிவு செய்தால் கைத் தொழில்கள் விரிவடைந்து, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இதற்கு ரூ. 33 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதை இன்னும் அதிகப்படுத்தி, கதர் அதிகமாக உற்பத்தியாகி, மக்கள் ஷேமமாக இருப்பார்கள். அந்த முறையினை அதிகப்படுத்தி, ஊதியத்தையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

மவுண்ட் ரோட்டில் தையல் தொழில் வைத்திருந்தார்கள். அதில் 22 பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் 13 பெண்கள், 9 ஆண்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை மூடிவிட்டதால், அவர்கள் தெருவிலே நிற்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தையல் தொழிலில் இருந்தவர்களுக்கு வேலைகொடுக்கவும், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 20]

[திரு. என். மருதாசலம்]

அதே சமயத்தில் இன்றைக்கு இந்த வாரியத்தின் கீழே பல தொழில்கள் இருந்து வருகின்றன. உதாரணமாக வெல்லம் உற்பத்தி, கைக்குத்தல் அரிசி விற்பனை போன்று பல இருக்கின்றன. ஆனால் உண்மை என்ன என்று பார்த்தால் கைக்குத்தல் அரிசி என்பதே இன்றைக்கு நாட்டிலே மறைந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். எனவே, இந்தக் கதர் கைத்தொழில் வாரியத்தின் கீழ் என்னென்ன தொழில்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, இக்கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இதுவரையில் இதனால் நாட்டிலே ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகள் என்னென்ன, இரி ஏற்பட்ட இருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி இதிலே ஒன்றையும் குறிப்பிடவில்லை. அதிகமாகக் குறிப்பிடவில்லை என்றே சொல்லுகிறேன். கூட்டுறவுத்துறையில் விவசாயத்தைப்பற்றி மட்டுமே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற காலத்தில் கூட்டுறவால் விவசாயத்தில் எவ்வளவு அபிவிருத்தி காணப்பட்டது, மேலும் எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் முறையாகக் குறிப்பிட்டு எதிர்காலத்திற்கான நடவடிக்கைகள் என்னென்ன என்பதைத் தெரிவித்தால்தான் நாட்டிலே முறையான சுபிட்சம் ஏற்படும்.

அடுத்து, மூன்று கதர் வாரியத்தில் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். ஸ்ட்ரைக்கில் சுடுபட்ட பலரும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டார்கள் என்றாலும் இன்னும் ஒரு சிலர் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றார்கள். அவர்களையும் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே மேற்சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து ஆவன செய்தால்தான் கதர் மற்றும் கிராமக் கைத்தொழில் துறையில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. பழனிசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை மானியக்கோரிக்கையை வர வேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களைவிட நமது தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் துறை மிகச் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அந்த அளவிற்கு கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு நல்ல பல சட்டதிட்டங்களை அமல்படுத்தி இத்துறையானது மேன்மேலும் சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கான வகையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது.

[திரு. மு. பழனிசாமி]

[1971 சூலை 20]

நமது அரசு கூட்டுறவுத்துறைமூலம் இந்த நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு நன்மைகளை அடையமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு நன்மையடையத்தக்க அளவிற்குப் பல முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். கிராமப்புற மக்களுக்கு இக்கூட்டுறவுத் துறையானது பெரும் அளவிற்குப் பயன் தரவேண்டும் என்ற வகையில் அநேகமாக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு நில வள வங்கியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விவசாயத்திற்குப் பெருமளவிற்கு உதவத்தக்க வகையில் பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன.

இப்படிச் செயல்பட்டு வரும் நில வள வங்கிகளைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நில வள வங்கிகள்கூடம் விவசாயத்திற்கென ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கென கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பணி நிறைவேறியவுடன் கடன்களுக்கான, கெடுகாலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கான தவணைகளை வசூலிக்க முற்படுகிறார்கள். இதைவிடக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களினால் அந்த விவசாயி அதற்கான பலன்களை அடையும்தருவாயில் வெள்ளாமை கிடைத்துப் பலன் அடையும் நேரத்தில் தவணைகளைப்பெற ஆரம்பித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்றுமட்டும் இந்நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என் பகுதியில், வெள்ளக்கோவிலில் பகுதி மூலனாரில் நல்ல முறையில் இப்படிப்பட்ட நிலவள வங்கிகள்கூடம் கடன் உதவிகளை அளித்து அப்பகுதியைச் செழிப்படையச் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கிராமக் கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்களைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கிராமக் கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்களில் எல்லாம் டைரக்டர்களாக 30, 40 வருஷ காலமாக செல்வாக்குடைய ஒரு சிலரே இருந்து வருகின்றார்கள்.

இந்த நிலைமை பல இடங்களிலே வெகுகாலமாக இருந்து வருகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும் என்பதற்காக நமது மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட அதற்கான பல சட்ட மாற்றங்களைச்செய்து, யார் வேண்டுமானாலும் அந்தப் பதவியை வகிக்கலாம் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். ஆனாலும் தேர்தல் முறையில் தெரிந்தெடுப்பது என்று சொல்லும் போது, அப்படிப் பட்ட சங்கங்களிலே தலைவர்கள்தான் முன்னின்று தேர்தலை நடத்துகின்றார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களிலே தலைவராக இருப்பவர், தேர்தலே நடத்தாமல், தானே தேர்தல் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக ரொகார்டுகளைத் தயார் செய்துகொண்டு அவர்களே தலைவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட தேர்தல் நடைபெறும்போது கூட்டுறவுத்

1971 சூலை 20]

[திரு. மு. பழனிசாமி]

துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் முன்னிலையில் தேர்தல் நடைபெற்றால் முறையாக இருக்கும். அதற்கான வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அடுத்து, கதர் உற்பத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் வெள்ளக் கோவில் வட்டாரம்தான் முன்னணியில் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் அந்தப் பகுதியில் கதர் உற்பத்தியிலுள்ளவர்களுக்கு கதர் வாரிய நிதியிலிருந்து வீடுகள் கட்டித்தரப்பட்டன. இப்போது கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகளாக அந்த முறை நிறுத்தப் பட்டுவிட்டது. இப்போது மானியமாகவோ கடனாகவோ எதுவும் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மீண்டும் பரிசீலனை செய்து இந்த உதவிகளை மறுபடியும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நமது கிராம நாணயச் சங்கங்களிலே வசூலிக்கப்படும் வட்டி விகிதம் என்பது சதவிதமாகும். ஆனால் ரிசர்வ் பாங்கியில் அவர்கள் 4.5 சதவிதம் வட்டி விதத்தில் கடன் வாங்குகின்றார்கள். மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு அதைக் கடனாகத் தரும்போது ஏறத்தாழ ஒன்பது சதவிதம் வட்டி என்று வசூலிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. இதனால் கடன் வாங்கும் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இதுபற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். மேலும் கடன் வாங்கும் விவசாயிகள் கடனைப் பைசல் செய்யும்போது கட்டியுள்ள பங்குத் தொகையை கடனுக்கு ஈடுசெய்து பைசல் செய்யமுடியாத நிலை இப்போது இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் கட்டிய பங்கைத் திரும்பப்பெறலாம் அல்லது கடனுக்கு அட்ஜெஸ்ட் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. இதனால் ஒரு அளவிற்குக் கடன் வாங்கும் விவசாயிகள் சற்றுக் கஷ்டத்திற்குள்ளாகின்றார்கள். எனவே கடன் தொகையில் இதைக் கழித்துக் கொண்டு கடனைப் பைசல் செய்ய வசதியைச்செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நம் பேசுவையில் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதித் ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத்துறையில் நல்ல பல முன்னேற்றங்களைக்கண்டு தமிழக மக்கள் அனைவரும் இத்துறையை வரவேற்றுப் பாராட்டுகின்றார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கூட்டுறவால் நல்ல பல முன்னேற்றங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும்

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1971 சூலை 20]

என்ற நோக்கத்தோடு பல இடங்களில் கூட்டுறவுத்துறையில் நில வள வங்கிகளைத் திறந்து வைத்து அவைகள் திறம்படச் செயலாற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஏறத்தாழ ரூ. 5,88,01,700 ஒதுக்கியிருப்பது போதாது, அது பற்றாக்குறையாகவே இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மேலும் அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி செய்து மேலும் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு முன்வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தனி நபர்கள் ஜாமீன் கடன் வாங்குகின்ற முறை கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் இருந்து வருகிறது. அதே முறையைக்கூட நிலவள வங்கியில் விஸ்தரிக்கலாம். சாதாரணமாக விவசாயி கிணற்றை ஆழப்படுத்துவது என்றால், ஓராயிரம் ரூபாயாவது உடனடியாக ஜாமீன் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு, அந்தக் கிணற்றை ஆழப்படுத்தினால், நடப்பு ஆண்டிலேயே விவசாயப் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் வர வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிலவள வங்கியில் கடன் கொடுப்பதில், நிலமதிப்பீடு செய்யும் அதிகாரிகள் ஐந்தாண்டு காலத்தில் சுற்றுப்புற வட்டாரத்தில் நிலம் என்ன விலைக்கு விற்பது என்று பத்திர அலுவலகத்திற்குச் சென்று கணக்கு எடுத்து அதில் 75 சதவிகிதம் கடன் கொடுக்கின்ற முறையை கையாண்டு வருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுக்காலமாக வருவாய்த் துறை நிலத்தின் மதிப்புக்களைப் பரிசீலனை செய்து பத்திர பதிவுத் துறைக்கு நிலமதிப்பீட்டு கைட் லைன் (Guide line) என்ற பட்டியல் ஒன்றை ரெவின்யூ இலாக்கா தாசில்தார் அவர்களால் பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்திற்குத் தந்திருக்கிறது. ஆகவே நடப்பு ஆண்டில் கைட் லைன் டேட்டை எடுத்து அதிலிருந்து 75 சதவிகிதம் கடனாகக் கொடுக்கால் நிச்சயமாக பல விவசாயிகள் சுலபமாகக் கடன் வாங்க வசதி ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலவள வங்கியில் ஈடுகாட்டி வாங்கப்படும் கடன் முறையை எடுத்துக்கொண்டால், நிலத்தைக் கிரயம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கும் நபர் மைனரையும் கட்டுப்படுத்தி எழுதியிருந்தால், கடன் கொடுக்கிறபோது மைனரின் பங்கைக் கழித்துவிட்டு, எழுதிக்கொடுத்தவனுக்கு நிலத்தில் என்ன உரிமையிருக்கிறதோ அதைக் கணக்கெடுத்து, அதில் 75 சதவிகிதம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். மைனரைக் கட்டுப்படுத்திவிட்ட பிறகு, மைனர் மகளுக்கு கார்டியனை தந்தை மைனரையும் கட்டுப்படுத்தி எழுதிக்கொடுக்க இந்து கோட் சட்டப்படி உரிமை இருக்கும்போது கூட்டுறவு நில வள வங்கியில் அந்த முறை கையாளப்படவில்லை. நிலத்திற்கு உரியவர் மைனரையும் கட்டுப்படுத்தி எழுதிக் கொடுத்திருந்தால், புரா சொத்தையும் ஈடுகாட்டும்போது, புரா சொத்தின் மதிப்பையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நிலவள வங்கிகள் கடன் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 சூலை 20] [திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் இரண்டு ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ச்சியாக வறட்சி நிலவி விவசாயம் பழுதடைந்து, எந்தவித விவசாயமும் இல்லாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு அங்கேயிருக்கின்ற கூட்டுறவு நாயைச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் நிலவள வங்கிகள் மூலமாகவும் வாங்கப்பட்டுள்ள கடன்களையும், மற்ற கடன் வசூலையும் ஒத்திவைத்திருப்பதுபோல் கூட்டுறவுத் துறையில் வாங்கப்பட்டுள்ள கடன்களையும் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தொகுதியின் மக்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்தில் எடுத்துக் கூறி கூட்டுறவு வங்கித் தலைவர்களுக்கு எழுதினாலும், கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ளவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிந்துரையை கவனிக்காமல் கடனை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் எங்கள் தொகுதியில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியின் காரணமாகக் கூட்டுறவு கடன்களை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதை நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள பல கிராமங்கள் இனும் தாரிடத்திலிருந்து வந்ததை இப்போதுதான் நமது அரசு பட்டா கொடுக்க முனைந்திருக்கிறது. செட்டில்மெண்டு துறையால் ரப் (Rough) பட்டா கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் விவசாயிகள் மீண்டு வட்டக் கடன் வாங்க வசதியற்ற நிலையிருக்கிறது. செட்டில்மெண்டுக்குப் பிறகு பைனல் பட்டா கொடுக்கப்படும் வரையில் ரப் பட்டாவை வைத்துக்கொண்டு கடன் வழங்கவேண்டுமென்று ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியத் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு உறுப்பினர் கூறினர், கூட்டுறவு என்பது சிலரின் உறவினர்களின் சொத்தாக இருக்கிறது; அல்லது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுகிறது என்று. ஆனால் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இது என்றைக்கு உறவுக் கூட்டாக இருந்தது என்றால் சமூக ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் உறவுக்கூட்டாக இருந்தது. உதாரணமாகப் பார்த்தால், என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோவாபசோடில் பாங்கு என்று ஒரு பாங்கு இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. அது போலவே அங்கே ஒரு நில அடமான பாங்கு இருந்தது; இருக்கிறது. அதில் எல்லாம் நான் இதுவரை பார்த்தபோது, உறவினர்களே தலைவராகவும், நிர்வாக இயக்குநர்களாகவும் அன்றும் இருந்தார்கள்; இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள். ஏதாவது போட்டி பூசல் ஏற்படுகிறது என்றால், அவர்களுக்குள்ளே பதவிக்கு ஏற்படுமே தவிர, பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல. அது மாத்திரமல்ல. அந்த பாங்கியிலிருந்து

[திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை] [1971 சூலை 20]

பயன் பெற்றுக்கொண்டு வந்தவர்கள் உறவினர்களும், அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களுமே தவிர, பொதுமக்கள் அல்ல. அந்த நிலைமையை இப்போது குறிப்பாகக் கழக அரசு பதவியேற்ற பிறகு நமது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள், இப்போதிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் பதவி ஏற்ற பிறகு, மாற்றி உண்மையிலேயே கூட்டுறவின் தத்துவம் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று கருதி அந்த முறையில் இப்போது செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறதென்றால் அதையாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். ஏனென்று கேட்டால் இப்போதிருக்கின்ற மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தத்துவத்தையும் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அரசு எப்படி நடக்க வேண்டும், பாரபட்சமற்று நடக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறார்களோ, அதையே கருத்தில்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

உதாரணமாகப் பார்த்தால் இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிலவள வங்கிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் தலைவராக இருக்கிற தோவாளை பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு நிலவள வங்கி செயல்பட்டு வருகிறது. அதில் நானும் ஒரு நிர்வாக உறுப்பினர். தோவாளைப் பகுதி நிலவளம் நிறைந்தது. ஒரு சிறு பகுதி மாத்திரமே தண்ணீர் வசதியற்றிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு 7 லட்ச ரூபாய் நாங்கள் கடன் கொடுத்து பூமிக்கடியில் இருக்கின்ற தண்ணீரை மேலே கொண்டு வந்து, அந்தப் பகுதி இப்போது செழித்திருக்கிறது.

இப்போது அங்கே கடன் கொடுக்க இடம் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்பு நில அடமான வங்கியாக இருந்தபோது இவற்றை எல்லா இடங்களிலும் செய்ய முடியவில்லை. பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி நமது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் வெள்ளாமைமையைப் பெருக்கியிருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர, எங்கோ ஒரு குறையிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதனை மாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு சொல்லுவது சரியல்ல. முன்புகூடப் பசுமைப் புரட்சி என்றால் பூமிக்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் கண்டு பிடித்துவிட்டாராம் என்று கேனி பேசியிருக்கிறார்கள்.

அப்போது நான்கூட பதிலுக்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூறியிருக்கிறேன். சந்திரன் இருக்கிறது என்று ரஷ்யர்களோ, அமெரிக்கர்களோ சொன்னால் அது புரட்சி அல்ல, அதில் எங்கே எப்படிப் போய் இறங்குவது. எப்படி மண்ணைக் கொண்டுவருவது என்று ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களோ, அதுபோன்றது தான் பசுமைப் புரட்சி. பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற நீரை மேலே கொண்டு வந்து அதை மக்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்களோ அதுதான் பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த முறையில் முன்பு கழக ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் இருந்ததை மாற்றி, இன்று உணவுத் துறையில் தமிழகத்தில்

1971 சூலை 20] [திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை]

தன்னிறைவு பெறச் செய்திருக்கிறார்களே, அதுதான் பசுமைப் புரட்சி. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது மான்முமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டது. ஏதோ ஒரு மார்கெட்டிங் சொசைடியை சூபர் சீட் செய்துவிட்டார்கள். உண்மையிலேயே சொல்லுகிறேன், அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடியை சூபர்சீட் செய்யப் பல காரணம் உண்டு. நோட்டீசில் கூறப்பட்டிருந்த காரணங்களோ, வேறு. அதில் 23,000 ரூபாய்க்குக் கணக்கு கிடையாது. அது நோட்டீசில் கூறப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நோட்டீஸ் கொடுத்த பின்பு, டைரக்டர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி செலவில் அச்சடித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்த பின்பும் மார்கெட்டிங் சொசைடி பணத்தை இப்படி வினாக்கு கிறார்கள் என்றால், அந்த சொசைடி எப்படி நடைபெற்றிருக்கும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்த சொசைடியில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் டைரக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் ஊழல் இருக்கிறது என்பதற்காக நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு கலைக்கப்பட்டதே தவிர வேறில்லை என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய முறைகள் மூன்று நான்கு விதமாக இருக்கின்றன. அதில் என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் விவசாயத்தைப்பற்றி ஓரளவிற்குத் தெரிந்தவன். விவசாயத்திற்கு அளித்திருக்கக்கூடிய தொகையை இந்த மானியத்தில் இன்னும் அதிகப்படுத்தினால்கூட பரவாயில்லை. ஏனென்றால் நாட்டில் தேசிய உடமையாக்க வேண்டுமென்று பரவலாக எண்ணம் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகளை விருத்தி செய்வது தேசிய உடமையாக்கப்படும் முறையில் பொதுவாக இருக்கக்கூடிய சுரண்டப்படாத நிலையில் இருக்கிற அமைப்பாகும்.

அதேமாதிரிதான் புகளூர், ஈரோடு, கரூர் வட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய தமிழ்நாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கக்கூடிய நதிநீர் பாசனத் திட்டம். அது அண்ணா காலத்தில் ஏற்பட்டது. அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, சுமார் 4,000 ஏக்கர் சாகுபடியாகும் படியான தமிழ்நாட்டுக்கு முன்னேடியாக இருக்கக்கூடிய நதிநீர் திட்டமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 14 யூனிட்கள் உள்ளன. அந்தப் பதினான்கு யூனிட்களிலும் நிலத்திற்கு அடியில் ஐந்து மைல், ஆறு மைல் தண்ணீர் போய் உயர் மட்டத்தில் ஏறித் தண்ணீர் பாயக்கூடிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு ஏக்கராவுக்கு நாலாயிரம் ஆகிறது. அதை நமது அரசு ஆய்வுக்கு

[திரு. எஸ். நல்லசாமி]

[1971 சூலை 20]

எடுத்து, பரிசீலனை செய்து இப்போது கையெழுத்தாகப் போகிறது. அந்த வட்டார விவசாயிகளுக்குத் திருப்பி அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறதா, அந்த நிலத்தின் தன்மை என்ன என்பதை எல்லாம் நேரில் கண்டறிய வந்திருந்தார்கள். ஒரு அடி ஆழம் மண்ணைத் தோண்டியும் பார்த்தார்கள். உடம்பில் சட்டையில்லாமல் உழைக்கின்ற அந்த விவசாயிகளின் சக்தி என்ன என்பதை அறியக் கிராமத்தில் போய் அவர்களுடன் பேசினார்கள். கரூர் வட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல மூவாயிரத்தில் இருந்து ஐந்தாயிரம்வரை வருமானம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள். சாதாரணமாக 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் உயர்தர வாழ்க்கை வாழக்கூடியவர்கள் பஞ்சாப் விவசாயிகளைப்போல் சக்தி படைத்தவர்கள் என்கிற திருப்தி அடைந்த பிறகு, அந்தத் திட்டத்தை சாங்ஷன் செய்ய இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கூட்டுறவு முறையில் கரூர் வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கைநெசவாளர்கள் அனைவரையும் கொண்டுலந்தாக வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும், தனிப்பட்ட முறையில் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவுக்குமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் நிரந்தர வேலையிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு நான்கு அணுகிடைக்கிறது. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய கைநெசவாளர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கு தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் கைநெசவுத் தொழிலுக்கு மையமாக அமைந்திருக்கிற கரூர் வட்டத்தில் அதிகமான கூட்டுறவு சோசைடிகளை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. நாச்சியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது அமைச்சர் அவர்கள் கோரிய தொகையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு காலத்தில் கூட்டுறவுத்துறை என்பது பெரிய வசதி படைத்தவர்களுடைய கையில் இருந்தது. அந்த நிலைமை மாறி சாதாரண மக்கள் கையில் கூட்டுறவுத்துறை வருவதற்கு நமது அரசு சீரிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டது. அதன் காரணத்தினால்தான் சாதாரண மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய ஒரு துறையாக அது இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

கடன் பெறுவதற்கு நில அடமான பாங்குகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியாத நிலைமையில் ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் இருந்த காலமும் உண்டு. அந்த நிலையை மாற்றி இன்றைய தினம் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளுக்கூட கூட்டுறவுத் துறையில் கடன்பெறுவதற்கு உரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த தனிப்பெருமை நம் அரசுக்குத்தான் உண்டு என்றால் மிகையாகாது.

1971 ஆலை 20]

[திரு. த. நாச்சியப்பன்]

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர், கூட்டுறவு வங்கியில் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கடன்பெற இரண்டாயிரம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதுபோல நடைமுறையில் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 250 ரூபாய் பங்குத்தொகை செலுத்துகிறார்கள். அடுத்து பல கட்டணங்கள் என்ற முறையில் வசூலிக்கப்படுவது ரூ. 50 என்றாலும் மொத்தமாக 300 ரூபாய்க்குள் அவர்கள் கடன் பெறுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. அதுவும் பங்குத்தொகை ரூ. 250 கடனில் பின்னால் ஈடுசெய்து கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அதிகச் செலவு இல்லாமல் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கிறது என்றால் அது கூட்டுறவு வங்கிகளில்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை விவசாயிகள் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள்.

முன்னாலே கூட்டுறவு வங்கிகளில் கடன் பெற 30 ஆண்டு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தது. அதை மாற்றி 13 வருட வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் போதும் என்று செய்தது நம் அரசுதான். இந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய மேலும் சில நடைமுறைச் சிக்கல்களை மாற்றி அமைத்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, புதியதாக கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றோ, ஆழப் படுத்த வேண்டுமென்றோ கடன் பெறுவதற்கு முதலில் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் பெற வேண்டும். பின்னர் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் நிலத்தை வந்து பார்வையிடுவார். அதன் பின்னர் சாங்ஷன் ஆகும். இதற்குள் இரண்டு மூன்று திங்கள் ஆகிவிடுகிறது. அப்படியின்றி புதுக்கிணறுகள் வெட்டவோ, ஆழப்படுத்தவோ என்றால் முதலில் நிலவளவங்கி மேலாளர் பார்வையிட்டுக் கடன் வழங்கலாம். பிறகு கூட்டுறவு உப பதிவாளர் வந்து நிலத்தைப் பார்வையிட்டு சாங்ஷன் செய்வது நல்லது.

அதுபோல கூட்டுறவு நிலவள வங்கி மகாசபை என்றால் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் வரவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதை மாற்றி 100 பேர்கள் வந்தால் போதும் என்பதாக ஒரு எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்துவிடுவது நல்லது என்று தெரியப் படுத்திக்கொள்கிறேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகிற வகையில் சில ஒன்றியங்களில், எடுத்துக்காட்டாக, என்னுடைய சங்கராபுரம், ரிஷிவந்தியம் ஆகிய ஒன்றியங்களில் தாசில்தார் ஒருவர், பீல்டுமேன் 2 பேர் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சிறிய விவசாயிகளின் பட்டியலைத் தயாரித்து அனுப்புவதோடு சரி. இதனால் அரசுக்கு வீண் விரயம்தான். இதை மாற்றிக் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே அதிகமான அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களே விரைவாகக் கடன் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 20]

* ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் 1971-72-ம் ஆண்டுக்குப் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்காக 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே 5 இலட்சத்திற்கு மேலாக உள்ள கைத்தறிகளில் ஓரளவு தறிகள் கூட்டுறவுத் துறையிலே இயங்கி, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய மூலதனத்தைக் கட்டுகப் பெறுகின்றன. நெய்யப்படுகின்ற துணிகளை விற்பதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது. விற்பனையாகாத காலத்தில், 'கைத்தறி வார விழா' போன்றவற்றை ஏற்படுத்தித் தள்ளுபடி போன்ற சலுகைகளையெல்லாம் அளித்து, நெசவாளர்களுக்குப் பேருதவி செய்து வருவதைக் கண்டு நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் ஒன்றைமட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைத்தறி வார விழா என்று ஏற்பாடு செய்யும்போது அதில் ஒரு சில விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கைத்தறி வார விழா என்று சொல்லிக் கொண்டு, அங்கே பண்ட பாத்திர சாமான்கள் விற்பனை செய்வதற்கு இடம் தருகிறார்கள். மற்ற சரக்குகளும் விற்கப்படுகின்றன. அதற்கு அடிப்படையான காரணம், விழாவை நடத்தக்கூடியவர்கள் வாடகையையே பிரதானமாகக் கருதுவதுதான். கைத்தறித் துணிக்குப் பதிலாக மிஸ்துணிகளையும் விற்கிறார்கள். எப்படியாவது வாடகை கிடைத்தால் போதும் என்ற மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. ஒருவர் தன்னுடைய குடும்பத்தோடு கைத்தறி விழாவுக்கு 100 ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார் என்றால், அங்கே இருக்கக்கூடிய பண்ட பாத்திர சாமான்களைப் பார்த்ததும் அதில் முப்பது நாற்பது ரூபாய்க்குச் சாமான்களை வாங்கிவிட்டு, மீதி ஐம்பது அறுபது ரூபாய்க்குத்தான் துணிகளை வாங்குவார். இந்த மாதிரிப் பிற கடைகளை அனுமதிப்பதன்மூலம் கைத்தறி விழாவின் அடிப்படை நோக்கம் ஈடேற மல் போகிறது.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி வார விழாவில் தனியார் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு ஒரு பக்கத்திலும், கூட்டுறவுத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு ஒரு பக்கத்திலும் இடம் ஒதுக்கித் தருகின்ற பாகுபாடுகளை சென்னை போன்ற நகரங்களிலும்கூடக் காட்டுகிறார்கள். இந்தப் பாகுபாடுகளையெல்லாம் அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையில் கைத்தறித் தொழில் பாதியளவு தமிழகத்தில் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலுக்குத் தமிழக அரசாங்கம் நல்ல முறையில் உதவி புரிந்து இதை வளர்க்க வேண்டும். இப்போது அரசாங்கம் கைத்தறியாளர்

1971 சூலை 20] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

நிதிக் கழகம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்தக் கழகத்தின் மூலமாக நெசவாளர்களுக்கு ஏறக்குறைய 140 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் வழங்கி வந்திருக்கிறது. அப்படி வழங்கி வருகிற கடனுக்கு 9 சதவீதம் வட்டி என்று வாங்கப்படுகிறது. இதை கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் தர முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தனிப்பட்ட கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் ஆதரவற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வட்டி விகிதத்தை பாதிக்கக் குறைத்து, அதாவது 4 சதவீத வட்டியாகக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாயந் தொழிலைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள். சாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மூலதனம் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவாக மூலதனம் உள்ளவர்கள் மார்க்கெட்டில் போய் வாங்கினால் தரம் குறைவானதாக வாங்கி வருகிறார்கள். ஒரே மருந்து, இரண்டு விலை. ஒரே மருந்தை 50 ரூபாய்க்கும் கொடுக்கிறார்கள். 40 ரூபாய்க்கும் கொடுக்கிறார்கள். கம்பியான விலையில் வாங்கிச் சாயம் போட்டால் துணி நயமாக இருப்பதில்லை. சாயம் சிக்கிரத்தில் மறைந்து விடுகிறது. இந்தச் சாய மருந்துகளைக் கூட்டுறவு சங்கத்தின்மூலம் வாங்க வழி செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்து, அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக வாங்கிப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளலாம். இதற்கான வழி வகையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது கைத்தறித் தொழில்தான். இதற்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கொடுக்க 'கைத்தறி வாரியம்' ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். கைத்தறி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்கு செத்துச் செத்து மடிகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அறியவும் நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலைமையையெல்லாம் ஆராயவும் ஒரு கைத்தறி வாரியத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்திய உப கண்டத்தில் மின்சாரத் துறையில் எப்படித் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறதோ அதேபோலக் கூட்டுறவுத் துறையிலும் தமிழ் நாடு முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பசுமைப் புரட்சித் திட்டம் கூட்டுறவுத் துறையால் முக்கியத்துவம் பெற்றது. விவசாயிகள் கடன் பெறுவதற்கும், விவசாய வேலைகளுக்கான உரம், விதை போன்றவை வாங்குவதற்கும், மற்ற அனைத்திற்கும் ஒன்று சேர்ந்த முறையில் கூட்டுறவுத் துறை உதவி செய்து வருகிறது. விவசாயப் பெருவளர்ச்சிக்கு கூட்டுறவுத் துறைதான் காரணம் என்பதை நாம்

[திரு. என். இராஜாங்கம்]

[1971 சூலை 20]

எல்லோரும் அறிவோம். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் நல்ல செல்வாக்கைப் பெற்று, விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த உதவி செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளாக ஒரு குடும்பத்திற்கே கட்டுப் பட்டு வந்த இந்தத் துறை இன்றைய தினம் ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்கள் பங்குகொண்டு நாட்டை நடத்திச் செல்ல வேண்டும், மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், என்கிற அளவில் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கிக் கொடுத்த தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் இருப்பார். அவருக்கு வேண்டியவர்கள் 50 பேர்கள் இருப்பார்கள். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின் நன்மைகள் எல்லாம் இந்த ஐம்பது பேர்களுக்குத்தான் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். அவர்களுக்குள்ளேதான் அந்தப் பணம் புழங்கிக்கொண்டிருக்கும். என்கிற நிலைமைகள் எல்லாம் மாறி, ஏழை மக்களுக்கு அதனுடைய சேவை கிடைக்கும்படி செய்ததற்கு இந்தத் தமிழக அரசை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தத் துறையை உபயோகித்து வந்தவர்கள், 'இது எல்லோர் கையிலும் போய்விட்டதே' என்ற வயிற் றெரிச்சலின் காரணமாகத்தான் இதைத் தூற்றுசிறார்கள். அதை நாம் எங்கும் சொல்வதற்கு அச்சப்படுவதில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில், எனக்கு உலகம் தெரிந்த நான்முதல் எனக்கு அரசியல் உணர்வு ஏற்பட்ட நான்முதல் கூட்டுறவுத் துறை ஒரு குடும்பத்தினர் கையில்தான் இருந்து வந்தது. நாட்டில் ஏற்படும் நல்ல பலனாக காண்பதற்குக் கூட்டுறவுத் துறை பெருத்த அளவில் உதவி செய்துவருகிறது. இந்தத் துறை நாளுக்குநாள் வளர வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். இந்த அரசும் விரும்பி, அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தங்களாலான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கான பணிகளை மேலும் மேலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: In support of the cut motion that I have moved in this House, I wish to offer a few remarks. I am very sorry to state that in the first speech of the Hon. Minister, he had stated that his introductory printed speech should go into the record of proceedings, without having mentioned anything concrete. The functioning of the co-operative department for the past one year is there. He has painted a grand picture on paper. But I expected him to make a concrete assessment of the functioning of the department. Let me say that the functioning of the department is far from satisfactory.

Much is made of consumer co-operative stores. There are 30 wholesales and 1,700 primary stores in our State. They are said to have a sales turn over of Rs. 40 crores. More than 50 per cent of them are making losses. Even the much-talked of Super

1971 சூலை 20]

[Dr. H. V. Hande]

Markets are not very bright. The Santhanam Committee had said that their efficiency is at a low ebb and their working should be improved. The average stock-turn frequency which is 4:1 is far below the norms of 12, prescribed by the I.L.O. Experts on Consumer Co-operation (Page 147 para 12 of Part I of Santhanam Committee Report) While this is the sorry state of affairs, the glib talk of the Minister in trying to extend the so-called 'Mini-super markets' is very strange. I do not know how far this experiment would succeed. That is one point which has to be taken note by Government.

I would also suggest a remedial measure. I will be very happy if the Government consider the remedial measure. How exactly you are going to improve the managerial system? Efficient management and efficient and satisfactory distribution system is the only answer to this problem. I want the Government to concern itself as to how exactly it can do away with this particular thing.

Another important point that I want the Government to take note of, is inefficient departmental officers. We have appointed some Special Officers as managers of consumer co-operative societies. But who are the Special Officers? They are birds of passage. They come here and are posted there as a sort of penal punishment. Even one of the members of the ruling party or somebody, has mentioned about it. They stay there for a year or two as birds of passage and they go on like that. As a penal punishment for them, they are posted there. What is the net result? Colossal waste of monies. The solution for that would be to appoint officers who are managerially trained by private agencies and to organise a special cadre of well-trained managerial experts and to post them permanently to the consumer organisations. Such a cadre should be controlled by the non-officials of the Co-operative Department. I only hope and trust that the Government will take note of this suggestion.

Then again, I come to inefficient audit. That is a very important point and major cause of mismanagement. I had mentioned it in this House twice. We have a single entry system and double entry system of keeping accounts. I had mentioned that the single entry system will help the camouflage of serious defalcations and irregularities under the Head 'Adjusting Heads'. I had mentioned it in this House and the Hon. Minister promised that it would be looked into, if I remember aright. I do not know what has happened. I do not know whether the double entry system has been introduced, what is the position? Also you must adopt the up-to-date method of Cost Accounting, Margin Control, Stock Control, etc. I am sorry that even the Santhanam Committee Report had not made a mention of this. Even on the other day I had mentioned it. So, I had brought this particularly to the notice of the Hon. Minister so that he might do something. But nothing has happened so far.

I want to give another concrete suggestion which will go to improve the Department. We have one parent department of the Registrar of Co-operative Societies—Co-operative Department and they themselves happen to be the Audit Department also. In the Central Government we have got the Accountant General and Auditor General—-independent agencies. Just like that we should have a separate Audit Department which directly comes under the Finance Ministry, so that any irregularity in the co-operative department will be dealt with by this independent department. Otherwise the department itself commits the mistake and the department arrogates to itself the task of becoming an auditor. This suggestion should be given a careful study by the Government. I hope and trust that the Government will give due consideration to this separation—something like separation of judiciary from that executive. This is very necessary and I would like this to be done. That would be a good idea.

Then, Sir, for Audit Rectification, a separate agency is needed. I have stated a number of times in this forum that the audit defects pointed out remain unrectified for years together. The audit points out some mistakes but then there is no agency to see that those mistakes are rectified. What is the agency which follows up whether those defects have been rectified. There is no separate agency for that, so that both the officials and the non-officials connive and wink at these irregularities and audit lapses for years together and after the lapse of five or six years the trail of the Audit defects will be effaced and the whole file will be closed and the monies misappropriated will not come back to the co-operatives. That is the root trouble and this must be rectified. This is the *modus operandi* by which co-operative mismanagement flourishes, unchecked and unabated. It is very difficult to check it. It is like a Pandora's box. Take any Minister or the whole Cabinet, they cannot easily rectify it. So, I hope and trust that the Government will look into this.

I had mentioned in this House several times and raised several questions and supplementaries later on. I was asked to put a separate question. I had again put another question with regard to the functioning of the Tamil Nadu Co-operative Union and the consequent mismanagement. Here I give a glaring example. The Hon. Minister himself has stated on the floor of the House that in respect of this organization, a sum of Rs. 6,600 has been misappropriated and that it has not been possible to recover the money, because six years have lapsed. I gave the question actually in July 1967. It was answered in June 1971. I also want to point out a particular paragraph the Memo. of the District Co-operative Audit Officer, Madras. He has stated in his Memo. FAR. 259/61-62, dated 24th July 1963 as follows:

“ 7 (a) The contractor had given revised rates in April 1961 for construction of additional storeys and the Architect has suggested to the Union to enter into revised agreement . . . ”

1971 சூலை 20]

[Dr. H. V. Hande]

Because the Chief Minister also is here. It will be beneficial for him to know how things are happening.

“ This has not been implemented so far. In the interest of the Union the revised agreement should have been adopted in 1961 itself. ”

In such fine words he has put it.

I do not know why he has couched it in such fine words, to please somebody. I do not know. But, normally if such a big mistake is committal, there are a number of instances where strong words have been used. Even for smaller mistakes very strong words have been used. But here a major mistake has been committed. The full economic and monetary significance of the Audit Defect is that due to mismanagement of funds, the union has lost over Rs. 3 lakhs. The original estimate was Rs. 3 lakhs, but later on the estimate was Rs. 6 lakhs. The loss would be to the tune of over Rs. 3 lakhs, the audit has pointed out because the cost of construction of the building has been inflated exorbitantly from Rs. 25 to 42 per square foot. I had mentioned it in this House on several occasions. I am not blaming this particular Ministry alone. This is from 1962 onwards. I am very frank about it and I do not want that it should look as if this particular Ministry has erred. I had pointed this out many a time. But nothing has been done. I wish to point out here, had the Department been watchful, this huge loss of Rs. 3 lakhs could have been averted. The net result is, a sum of Rs. 3 lakhs has gone astray. That is one instance.

Another instance I shall point out and that is with regard to Tiruvarur Society. Of course, I gave a Call Attention notice, but it was time barred. Thanjavur Co-operative Marketing Federation, Tiruvarur—the loss there is to the tune of Rs. 2 crores. The State Bank has intervened and they are going to withdraw the credit. This is another gross mismanagement. There are some small mismanagements also.

There is another case with regard to Navamani Society also. I have got a number of cases. I do not want to give details now. I have got them with me and it will be a big story. I want the Government to take an impartial attitude and do the correct thing, and not to act according to political exigencies.

Take the case of Ashok Leyland Co-operative Housing Society. There also a certain sum has been defrauded. All these things I am pointing out because there are grave irregularities. Gross irregularities have been brought to the attention of the Government in this House by repeated questions and the Government should give clear answers.

There is another co-operative society, that is, the Kanyakumari District Co-operative Supply and Marketing Society, Limited, Nagercoil. The original loss was Rs. 21,559.42. That was the

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஆகஸ்ட் 20]

original loss pointed out. The particular society people concerned told the Government and told the department that their information is wrong. Then later on another certificate was issued that the net profit was Rs. 10,131.58. The loss was converted into a profit of Rs. 10,000. Originally it was declared as a loss. Subsequently it was declared as a profit.

Then a particular order was issued by this Government, by the Registrar's Department to the particular society and the society concerned appointed a sub-committee to go into the order. I want an impartial statement by the Hon. Minister or the Hon. Chief Minister here. They just referred to a sub-committee. Just because they referred it to the sub-committee they have passed the supersession order. Everything has taken place in a lightning speed. That is the only grievance I have got. I want this particular issue to be properly considered. Section 72 (1) notice has been given. I have studied the 19 allegations in the notice. Most of them are frivolous. I have now pointed out a very gross irregularity on the one side and a frivolous irregularity on the other side. I want the Government to see that something is done about it.

I had already mentioned about the audit rectification agency. Section 64 (5) states

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Regarding Kanyakumari Wholesale Co-operative Society I am sorry that the hon. Member was not here, when the lady member was supporting and was taking me to task for having superseded the society, for having taken action against the society. I suppose Dr. Hande has now answered this point raised by the hon'ble lady member and the Leader of the Opposition.

DR. H. V. HANDE: I am sorry that the Hon. Minister has not given the correct facts in this case. First of all, I was here itself. I was completely listening to the speeches and the controversy over all these things. That is an incorrect statement of fact. The second incorrect statement of fact is, he is trying to make it out as if the hon. Lady Member has said something which she has not said. She has made only a general observation. She did not speak about this particular society. She made only a general observation and the Hon. Minister is trying to connect this general observation with this. That was a different context and this was a different context. I am quite sure about it and I was here watchful and listening to the speeches. She did not make mention about this society. She did not complain that this society has not been superseded. She did not say that. I am complaining that the society has been superseded. The Hon. Minister has been trying to show that she has complained.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I was only complaining about the supersession of that Society by the Government, when the society is running so efficiently and it was made to show

1971 ஆகஸ்டு 20]

[Dr. H. V. Hande]

a loss by the departmental staff. But the Hon. Minister has misunderstood me. I did not support the supersession. I oppose the supersession so far as Kanyakumari Marketing Society is concerned.

DR. H. V. HANDE: I do not know how confusion can arise. It is very clear that orinally the Department had stated that it was running at a loss but later on they had stated that it was running at a profit. Now I am pointing out that the loss is there and that has been agreed to by the Hon. Minister also on the floor of the House but no action has been taken so far . . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: May I ask the hon. Member to make it clear whether he supports the action taken against the Society at Nagercoil or whether the action taken is in any way wrong. The Deputy Leader of the Opposition was saying that the action taken was not right but the hon. Member says that more stringent action should have been taken.

DR. H. V. HANDE: The whole House has understood me except the Hon. Minister. I have made it clear that there is action in excess of the requirements of the situation and the Department has committed a mistake. I may even say that that section should not be applied. If the matter goes to a court of law, you can take it from me that the Government's stand will not be sustained.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: May I point out that if this matter goes to a court, this will not be the first one. I have come across during the last two years more than 100 cases and in no case was the Department held to be wrong. If this case also goes to the court, I am sure it will be held that the action taken by the Government is 100 per cent correct.

DR. H. V. HANDE: Both of us have made the prediction. I have made it clear that in one case the action is excessive and in another case no action has been taken even though irregularities have been committed. (Interruption) I am not betting on this issue of the decision of the court. It is only a challenge. Betting is different from the challenge.

Then I come to the Audit. Even though Section 64 (5) of the Act states that the Registrar has got power to rectify the Audit defect this provision remains a dead letter. So I suggest that it should be the statutory duty of the Registrar to take prompt action to remedy the defects within a stipulated time.

Finally I come to a very important point relating to the report of the Santhanam Committee, and the hon. Member Thirumathi Anandanayaki also referred to it. In that report it is mentioned that a non-official member could hold office for only two terms. At that time Anna had also mentioned in this House that he wanted

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 20]

to infuse new blood and he also asked Thiru Santhanam to examine this particular aspect of the matter so that the period of office may be restricted. The then Hon. Minister for Co-operation, Sri Madhavan, also told the House that that would be done. Now, Sir, the Maharashtra Co-operative Societies Act has already introduced such restrictions. The Madras University Amendment Act of 1966 and the decision of the Madras High Court of 1963 on the revised scheme of Pachaiyappa's Trust have embodied the principle of putting reasonable restrictions on the period of office

THE HON. THIRU S. PA. ADITANAR: I suppose the hon. Member will pardon me if I point out that although the Maharashtra Government have passed this Act restricting the period to six years, they have not enforced it and they have not fixed the date of the commencement of the Act. The reason is that they have their own doubts whether this would stand in a court of law.

DR. H. V. HANDE: I cannot understand it. What about the Urban Land Tax Act

THE HON. THIRU S. PA. ADITANAR: I take this opportunity of pointing out something which the hon. Member did not present in a correct manner. He has stated that the restriction already exists in the Maharashtra Act. I say it does exist but there is a provision which says that the Act will come into force from such and such date. They have not fixed the date for the commencement of the Act. That is enough reason for us to be cautious in regard to this matter.

DR. H. V. HANDE: That is only an excuse and that is my charge. What about the Urban Land Tax Act and the Land Ceiling Amendment Act? Did they not go before the court. . . .

THE HON. THIRU S. PA. ADITANAR: What I am saying is that the Maharashtra Government have not brought this Act into force, and do you agree with me or not? If I am wrong, the hon. Member can correct me. It is only decent to accept that the Maharashtra Act has not been brought into force.

DR. H. V. HANDE: It is not a question of decency or not. If the Hon. Minister had carefully listened to my speech, he would have known what I had stated. I did not say that it was brought into force. I only stated it has been incorporated in the Act. They have gone one step further but we are watching others . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Let the hon. Member better face the Chair.

DR. H. V. HANDE: I thought that by not facing the Hon. Minister I would run the risk of not carrying conviction with him. Sir, I would face the Chair now.

1971 சூலை 20]

[Dr. H. V. Hande]

It has been stated that this matter may be brought before a court of law. Have not so many Acts passed in this House gone before a court of law? Let this Act also go before a court of law. I leave it at that.

(Mr. Speaker in the Chair.)

The method now adopted is to bring fresh blood by allowing voting rights for persons nominated by the Government and this is the back-door method of bringing persons from the ruling hierarchy

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: The hon. Member will permit me to correct him when he makes a wrong statement. I say even now persons nominated by the Government do not have power to vote at elections and section 21 (4) of the Act has not been altered and it is still there. So, why does the hon. Member say that we have given voting power to the persons appointed by the Government? We have not amended the Act.

DR. H. V. HANDE: I am coming back to this particular point. Why are we fighting shy of implementing the Santhanam Committee's recommendation? I want a specific answer from the Hon. Minister. We have not actually gone to the Court. If it is taken to court, I am sure it will be struck down. The Santhanam Committee was appointed for the specific purpose of restricting the entry of persons who had already entrenched themselves into the co-operative institutions. But that important provision is completely cast to the winds. For what purpose, I do not know. Let the Hon. Minister give me a categorical answer.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: I have given a categorical answer that there is a provision in the statute that persons nominated by Government will not vote in an election. That is part of the statute. It is still valid. What the hon. Member had stated is not therefore correct

DR. H. V. HANDE: Tell me what exactly that I have stated is not correct. Specify it.

MR. SPEAKER: Let the Hon. Minister have his say.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: You please look into the proceedings, Sir. The hon. Member was saying, nominated members have been permitted to vote. I say it is not true. It has not taken place. We have not amended the Act in that respect.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister has not still answered my point. Why this 'clay feet'? Sometime ago I put a specific question what a provision is there in Maharashtra Act. The Minister said 'No'. I again checked up the thing and I found in the Maharashtra Act, the provision is incorporated. Now the Hon. Minister is saying that provision has not been brought into force.

[1971 ஆகஸ்ட் 20]

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : If the hon. Member were kind enough to look into the proceedings, he would find that I would have said that the Act had not been brought into force. I can answer all the legal questions as much as the hon. Member. There are two points. The hon. Member mentioned about provision in the Maharashtra Act. Point No. 1 is that the provision has not been brought into force. The second point is this. Let not the hon. Member think I am going away from the point. The second point is, whether the persons nominated by Government have the right to vote. I say 'No'. They do not have the right to vote. The Hon. Speaker may look into the proceedings. That was the statement made by the hon. Member, that persons who were nominated by the Government have been allowed to vote. I can say, again and again, that it is not so. The provision against nominated members voting in elections is there in sub-section (4) of Section 21. That is still there. Why not the hon. Member accept it?

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister says that he can answer legal questions better.

MR. SPEAKER : No. As far as the point regarding Maharashtra Act is concerned, the Hon. Minister has clearly said that the provision has not been brought into force. Do you still hold that he is not correct?

DR. H. V. HANDE : The Hon. Speaker was absent a few minutes before. I started with the Maharashtra Act.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Let them not think of Maharashtra always. Let them come to Madras and argue.

DR. H. V. HANDE : There is a clear provision in the Maharashtra Act, under Maharashtra Co-operative Societies Act. First I told this sometime before. But the Hon. Minister then refuted it. I checked it up and found that the provision was there in the Maharashtra Act. I did not say now that they were in force. That is not the point. My submission is why should the Government fight shy of implementing the Santhanam Committee's report. I am again and again saying that. What is the specific reason

MR. SPEAKER : Your statement has been corrected. You are accepting the Hon. Minister's contention.

DR. H. V. HANDE : I may stand corrected. Sometime ago I did mention about this Act but then the Hon. Minister said there is no such Act at all. That was his original speech. I checked it up. I found a provision was there. We do not have opportunity to speak about co-operation every now and then. I can speak only now. That is why I am mentioning it. Now the Hon. Minister says the provision had not come into force. I will

1971 சூலை 20] [Dr. H. V. Hande]

have to check it up. I have to go to the library and get the book and check it up. According to our Rules I have to accept what all the Hon. Minister says, because he is a Minister.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : I take strong objection to the hon. Member's statement that he has to accept whatever the Minister says. I can read right from the Act just now. Sub-section (4) of Section 21 says that notwithstanding anything contained in this section, members nominated by Government would not be entitled to vote

MR. SPEAKER : That is all over. Dr. Hande, the Hon. Minister has refuted your statement.

DR. H. V. HANDE : I have to go to the library and have it checked up

MR. SPEAKER : There are only two issues. The Hon. Minister has categorically said that nominated members cannot vote. That is point No. 1. Even though there is provision in the Maharashtra Act it had not been brought into force. That is point No. 2. The two points are clear.

DR. H. V. HANDE : There are two different issues. There is a proviso.

MR. SPEAKER : You are again coming to the same point.

* THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There are two different categories of nomination. One is the nomination by the Registrar. They have got powers to vote. The other is nomination by State Government. They have no power to vote. The two things have been mixed up. I think we will be late for lunch, Sir.

DR. H. V. HANDE : That is exactly what is there in the proviso. I did not have the book. I will have to go to the library to get it. I am thankful to the hon. Lady Member for clarifying the position. I only wanted to point that the Santhanam Committee's recommendations had not been implemented fully.

Let me conclude. I want this Government to take an impartial attitude. Let them not have two distinct type of societies, for one type of which one set of action is taken and for another type of societies, another type of action is taken. Two different types of action should not be taken. Let the Government take an impartial attitude. I hope the Hon. Minister in his reply would explain this.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Point of Order, Sir. There are three clocks here, each showing different timings. What exactly is the correct time?

MR. SPEAKER : I will take care of the time. The hon. Lady Member need not worry.

[1971 சூலை 20]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I wish to offer a few remarks regarding the subject-matter of discussion in this House. I had listened to the speeches and exchanges between the Hon. Minister and Dr. Hande. I was very much elated because the speech is something like talisman with magic spells. The Hon. Minister for Co-operation was saying like a talisman that poverty would be banished, etc. I am sure the Hon. Minister has discovered 'liquid gold' from underneath. He is mining gold. Just as America has discovered, our Co-operation Minister has discovered this liquid mine which is lying underneath the earth. I do not want to say much. But I would say that the speech that has been made by the Hon. Minister relates more to the agricultural side than the co-operation side.

He has been just stating that this Government ushered in a period of green revolution and there are so many improvements through the co-operative sector. That is the reason why in the speech he made mention of all the details of the steps that have to be taken regarding the development of the co-operative department.

I am extremely thankful to the Hon. Minister for the various steps that he has detailed in the note that has been circulated to us. But I would only say that so far as the co-operative department is concerned, all is not well. There has been so many instances which have been brought to the notice of this House and certain instances have been singled out in which discrimination has been shown. I would say that this department is the pet of the ruling party, whereas people belonging to the opposition parties are being victimised and terrorised and the supersession business is something like a Damocle's sword. I am sure that the Hon. Minister will agree with me that there are instances in which I can say without fear of contradiction that all is not well with the co-operative department.

I may be permitted to point out a few instances. If there are any mistakes, I would welcome the Hon. Minister to correct them then and there.

First, I would instance one or two cases from my constituency and I will say that there is discrimination. There is a Land Development Bank at Munchery and the President or promotor of that Bank is one Mr. Chistopher. He has been nominated by the Registrar and the nomination is not by the Government. I know that the collection made has not been remitted so far. What I learn is, that receipts for collection of Rs. 30,000 have been issued and the collection charges are said to be Rs. 7,000. Even now more than Rs. 10,000 is yet to be deposited. It is more than 8 months since the Bank was started or promoted. The share that has been taken by the Land Development Bank from the Central Land Development Bank is only Rs. 100 share, even though a substantial amount has been collected and that amount has not been deposited into the Central Co-operative Bank. No action has been taken so

1971 சூலை 20] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

far. Is it because that he is your party-man or is it because that he is above law? That is the question which I am asking the Hon. Co-operative Minister Is it not partiality? Is it not discrimination? That is a matter which the learned Minister will have to answer.

Then again, there is one other instance. I want to bring to the notice of this House that some action has been taken against two Banks, that is, the Tiruchendur Bank and the Nanguneri Bank. Both these Banks have now been superseded, whereas the Tenkasi Bank which is the pet of your party has not been superseded. I will give certain figures also. In the Tenkasi Bank the overdues is about Rs. 3 lakhs. What is the action that has been taken? When an exchange was going on, I just intervened and said that your Officers went there, stationed there and they tutored some of your men and certain collections have been made. I ask the learned Co-operation Minister whether all the overdues have been collected, whereas I would say without any fear of contradiction that in the Tiruchendur Bank and the Nanguneri Bank there are no overdues. I can understand if there is any substantial irregularity or any defalcation that has been found out in these two Banks. Nothing has been found out. When these things are like this, why should a discriminatory action be taken? That is the point which I want to say.

Then, there are certain other minor things which I do not want to say. I would also just instance one Paragai M.P.C.S. and two persons have taken one rupee share and each member has taken Rs. 1,000 as loan, that is, beyond the usual borrowing capacity. If those things are done and if those things are allowed, no action is taken by the Department. Is this just? Is this fair? Is this allowed under the Co-operation Act? That is the matter which will have to be considered.

Then there is another society in which some amount was kept under suspense by the members of the committee. That is the Sanitary Workers Co-operative Union Society functioning at Nagercoil. They purchased articles worth Rs. 2,400 on credit from the K.D.C.S. Bank. I say, Sir, that this amount has not been brought into account and after some time the amount has been paid and there has been a temporary misappropriation because keeping money on hand or not bringing it to account for some days amounts to misappropriation. But nothing has been done because I learn that some of the members have got some leaning towards the ruling party. That is the way in which things are going on there.

Then regarding the supersession that has been made of the Kanyakumari District Co-operative and Supply Marketing Society, Limited—Y. No. 26, Sir, it has been stated that 19 charges have been framed and I would just give one or two facts regarding this society. This society was manned by a Gazetted Officer in the rank of a D.R. and he is a Gazetted Officer drawing a very fat

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 ஆகஸ்ட் 20]

salary and he was assisted by one C.S.R. who acted as the Assistant Secretary. The day-to-day administration and other functions of the society has been under the management of these two responsible officers and they were also assisted by a host of other subordinates. These people can bring to the notice of the Directors any irregularity. The first charge—that was the major charge levelled against the society—was that they did not seek to amend the bye-law. I ask the learned Co-operative Minister Whether any District Supply and Marketing Society in the State has brought forward this amendment, whereas the heinous sin that has been committed by this society is that they considered this and by a resolution they relegated this matter to a Board.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : In view of the fact that Dr. Hande, the other hon. Member mentioned that this matter is going to Court and probably the Leader of the Opposition was also of the same opinion, should we discuss it further here?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I never say and I never endorse the view that I am just advocating that this matter may go to Court. It is for the parties to take it to Court and it is now for Government to listen to this. This may be the 101th case or 1001th case. I am not anticipating the decision of the High Court or any other Court that may be seized of the matter. I will be the last person to say and I will be the last person to cast any aspersion on the judiciary and the decision that will have to be rendered by the learned Judges. I know the points of law and I will not travel beyond that. Keeping that in view, I just want to say that things are not done properly. Things are done in hot haste and I would say in indecent haste.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : If this matter is being taken to Court, is it proper for us to question or ask here whether things are being done properly or not? Whether the matter has been done rightly or not will be the decision by the Court. Now our friend on the other Bench has announced that this matter is going to Court, why not wait till the Court gives its decision?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I know I am not a match against a Barrister. But I am sure that this matter has not gone to the Court's far. If it has gone to the Court, I will be the last person to make mention of it. I know the meaning of *sub judice* and I do not think that I will travel beyond that limit.

Just to show that the charges are baseless, frivolous and vexatious I am bringing it to the notice of the House. That is the reason why I say that there has been no meaningful consideration of the Act. There are several matters which are purely of administrative character. The only charge that is sustainable is that the Committee failed to carry out amendments. So, I would once again reiterate and repeat that the action taken by the Joint Registrar is not happy and that is all. Who is behind it

1971 சூலை 20] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

and what are the powers behind it, I know not, Sir. I do not want to say that somebody else is behind it. I know that the action taken by the department is not in keeping with the accepted norms and principles. So, I would once again emphasise that the action taken regarding this society calls for reconsideration and I am sure the Hon. Minister will agree with me when I say that the whole question may be examined at length.

MR. SPEAKER: We may sit till the business of the day is over.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to the reply to be submitted to the Hon. Minister in the form of appeal due consideration may be given. I do not say that we should go to the court. Going to the court is the last thing and that would be the last straw on the camel's back. These are things which have happened and what is the position of the marketing society is the next point which I would like to bring to the notice of the House. The full Board was elected in September 1966 and the president was the person who opposed the hon. Member, Thiru Raja Pillai in the Panchayat Union elections and he has now been overthrown and many thanks to him and to the members of his party for overthrowing him in a legal manner.

Now what is the financial position of the society is the next question? During 1966-67 that society earned a profit of Rs. 60,862.92 and in 1967-68 a profit of Rs. 70,523.99. In 1968-69 the dispute cropped up and on 30th August 1970 the Auditors first showed a net loss of Rs. 2,47,773.93. While this has been communicated to the Board, they objected to the findings and they pointed out certain irregularities. Then there has been a second audit and the auditors showed a net profit of Rs. 10,131.58, that is the loss which amounted to lakhs has been converted into a profit of Rs. 10,131.58. Again another loss has been invented by the Department and by the third Audit. The third Audit figures would show a loss of Rs. 21,559.42. But a sum of about Rs. 41,000 is due from the Government and that has been credited to the bad debt. I am sure the Government are in a good financial position and they can pay back Rs. 41,000 and this is not a bad debt to be included in the Reserve Fund. This shows that the audit has not been properly conducted and that is the reason why my learned Friend Dr. Hande has stated that the Audit Department is not functioning properly.

Then, what is the amount that is spent for auditing this society is the next question. An amount of Rs. 25,000 has been paid from the society for the three audits conducted. Why all this dilly-dallying, is the question that will have to be considered. And finally what is the result? One fine morning the society has been superseded. Probably there was an apprehension that the President and the members of the Board were not amenable to the Ruling Party. I am sure that this method of asking the officers to supersede it under the provisions of the law is not a healthy sign

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 சூலை 20]

so far as the democratic Government are concerned and a Minister of his stature should be the last person to condescend to this method and I hope the Government will put an end to all these things.

Then I want to say a word about the Central Bank that is functioning in the Kanyakumari district. The President of the Central Bank is no less a person than an esteemed friend of the learned Minister, Thiru Balan, who was a former M.L.A. He has been doing all sorts of things which are out of taste. He frequently transfers persons even though it may be stated that they are all administrative matters. How he became President is another matter which is well-known to the Hon. Minister. Certain nominations have been made by the department and not by the Government—I want to make this clear distinction—and consequently the elected members were reduced to a minority and the nominated members became a majority and that has been the clever and ingenious way in which the provisions of law have been circumvented.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: There is a provision in the Act that the nominated members should not exceed one-fifth of the total members. Therefore it is not correct to say that the nominated members were more than the elected members. If the law had been broken, Thiru Ponnappa Nadar would have been the first person to know about it.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I know there are certain paper societies like lift irrigation and oilmongering societies with no membership. It is only in the embryo stage and it has not begun to hatch and not even a drop of water has been pumped out though lakhs and lakhs of rupees have been spent on the lift irrigation society. These are things which I wanted to bring to the notice of the Government. I am sure that the Co-operation Department which is spending crores of rupees for the advancement of agriculture by way of granting loans and sinking wells, etc., will be better administered and with this observation I am going to wind up the discussion so far as the Co-operation Department is concerned.

Now I would like to offer a few remarks regarding the handloom industry. The plight of the handloom industry is not very happy and the industry is facing a crisis. There has been so much of stagnation of cloth and the increase in the yarn price is abnormal. Several times it has been represented that effective steps may be taken to arrest the soaring price of yarn and I am sure that the Co-operation Department through the Minister for Co-operation will take effective and prompt steps to see that the abnormal rise in the price of yarn is averted and put an end to.

The next point is with regard to the Khadi department. It has been said that the Khadi department has increased its production. I am very happy to see that there has been total improvement of sale of Khadi.

1971 சூலை 20] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

So far as ready-made goods of Khadi are concerned (I think it had been suspended temporarily) it might be revived and then we could expect that sales would increase. Many spinning units had been closed in rural centres. Those units may be revived. Regarding Parishramalayas, etc., I think the Hon. Minister would tell in his reply about their working.

I have only to talk about the tappers now. They are doing an arduous job. If they lose their lives by falling from the tree. I think Government gives about Rs. 1,000 or Rs. 1,500, if they are in the co-operative sector. There are innumerable tappers who had not joined the co-operative sector. Why not extend the benefit to these tappers also? I am sure the Hon. Minister would take steps to see that the benefit is extended to all sectors irrespective of the fact whether he is a member of a co-operative society or not.

With these remarks I would once again repeat to the Hon. Minister that so far as the Co-operation Demand is concerned, political considerations should not weigh and legal considerations only should always weigh with the Minister and then only discrimination would be put an end to. I am sure discrimination would not be repeated in future.

With these words I conclude, Sir.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின் மானியத்தை வரவேற்றவர்கள் பலராகவும், கண்டித்தவர்கள் சிலராகவும் இருப்பதைப் பார்த்து, எப்படியும் கண்டித்தவர்களானாலும், வரவேற்றவர்களானாலும், வாழ்த்துபவர்களானாலும் சரி, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அவ்வாறு கவனம் செலுத்தும்போது, நண்பர் திரு. மருதாசலம் 'கதரின் உற்பத்தி குறைந்து போய்விட்டது' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்ததை, நண்பர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்து, 'அது உண்மையிலீ' என்று மறுத்தார்கள். உறுப்பினர் திரு. மருதாசலம் அவர்கள் இந்த அறிக்கையின் மூன்றாவது பக்கத்தில் பார்த்தால், கதர் எவ்வளவு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்பது தெரியும். 1966-67-ல் ஒரு கோடியளவில் இருந்தது, இந்த வருஷம் 3 கோடி அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். ஆண்டுதோறும் இந்த உற்பத்தி உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. உற்பத்தி குறையவில்லை. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'வளர்ந்திருக்கிறது'. 'இருந்தாலும்' என்று என்னவோ சொன்னார்கள். 'இருந்தாலும்' என்று சொல்லக் கூட இடம் இல்லை. என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கதர் நூற்பவர்களுக்கு வருவாய் குறைவாக ஆகிவிட்டது என்று நண்பர் திரு. மருதாசலம் சொன்னார்கள். இதிலே ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும். கதர் நூற்பு என்பது பழைய கிசான் ராட்டை

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 சூலை 20]

யில் நூற்பதில்லை பொதுவாக. என்ன காரணம் என்றால், நமக்கு வருவாய் அதிகமாக, வளரவேண்டும் என்பதை அடிப்படையாக கொண்டு செயலாற்றும் துறையில் வருவாயையும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதால், கதர் நூற்பவர்களுக்கு வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக கிசான் ராட்டையில் நூற்பவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் வருவதே கடினம். அதிகமாகப் போனால் கூட. எட்டு அணை வரமுடியும். பொதுவாக பெண்கள்தான் அதிகமாக இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம்தான் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. இந்தக் குறைந்த வருமானத்தைச் சற்றுக் கூடுதலாக்க வேண்டும் என்று ஆறு கதிர்கள் கொண்ட 'டெக்ஸ்டில்' ராட்டை—அதைக் கூட ராட்டை என்றுதான் சொல்லுகிறோம்,—கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வளர்ந்து, அதைப் புகுத்தி, கையாண்டதன் மூலமாக, ஒரு ரூபாய் வருவாய், ஒன்றரை ரூபாய்க்கு உயர்ந்தது. பெரும்பாலும் பெண்கள் ஆறு கதிர் ராட்டைகளை நூற்கிறார்கள். அதைவிட அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உத்தரவு போட்டார்கள். உடனடியாக 12 கதிர் கொண்ட ராட்டையை ஒரு ஆயிரம் நுழைக்க வேண்டும் என்று. அதன்படி செய்தும், இரண்டொரு இடங்களில்தான் பெரிய அளவில் வளர்ச்சி யடைந்தது. அப்படி 12 கதிர்கள் கொண்ட ராட்டைகளில் நூற்பவர்களுக்கு 2 ரூபாய் கிடைக்கும் தன்மைகளும் ஏற்பட்டன. இப்பொழுது உள்ள போக்கில் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் போதமான அளவு என்று ஐயப்பாடு இருப்பதால், இப்பொழுது 48 கதிர்கள் கொண்டதாகச் செய்து, இன்னும் பெரிதாகச் செய்து, கொஞ்சம் மின்சாரத்தை—தவறில்லை என்று கதர்வாரியம் சொன்னதால், அதையும் உபயோகித்து, இப்பொழுது 2½ முதல் 3 ரூபாய் வரை பெண்களுக்கு வருமானம் வா வழிவகை செய்து, கோவை மாவட்டத்தில் நுழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் வேறு பல மாவட்டங்களிலும் 48 கதிர் ராட்டையைப் புகுத்தி வருகிறோம். சம்பளம், கூலி வருவாய் என்பதை மறந்துவிட்டுச் செயல்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நண்பர் மருதாசலம் அவர்கள் கருப்புக்கட்டி சங்கங்கள் பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்வேன், கருப்புக்கட்டிக் காலம் இப்பொழுது அல்ல என்று. பனைமாத்திலிருந்து வருஷம் புராவும் பதநீர் வராதது. இது காலம் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். திரும்ப காலம் வரும்போது கூட, முன் போல் இல்லை. கருப்புக்கட்டி தயாரிக்கும் பாம்பு கர் சொசைடி என்று இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவில் சங்கம் நிறுவி, அதில் இரண்டு சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறோம். ஒன்று பதனீரைக் கருப் பட்டியாகக் காய்ச்சி, தண்ணீரை ஊற்றி, ஏதாவது மக்கள் விரும்பும் வகையில் சோடா பாட்டிலில் அடைத்து விற்பதைவிட, பதனீரை 'பாஸ்கரைஸ்' செய்து, சுகாதார முறையில் தயார் செய்து விற்பனை செய்யவேண்டும் என்று அதற்காக ரூ. 6,92,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கொண்டு, இந்தப் பதனீரை

1971 சூலை 20]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

“சாப்ட் ட்ரிங்க்ஸ்” என்று ஏதாவது, லெமனேட்கள், ஆரஞ்சுகள் இருக்கின்றனவே அதேபோல், வெற்றிலை பாக்குக்கடைகளில் விற்கக்கூடிய அளவில், வேலைகள் செய்ய பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, காரியங்கள் தடைபெறுகின்றன.

மேலும் அவர்கள், மரம் ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டால் அல்லது அவர்களுக்கு மாணம் ஏற்பட்டால், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவி கொடுப்பதில் சங்கடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முதலிலே இப்படிப்பட்ட கடுமையான, அபாயகரமான தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமே தமிழக அரசை பேரறிஞர் அண்ணா ஏற்று, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் ஏற்பட்டது. அதிலும் மாணம் அடைந்தவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு போன உயிர் திரும்பிவரவில்லை, வரமுடியாது என்று, அந்தக் குடும்பம் நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்று, ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது என்றும், யாராவது, பனை மரம் ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, கை கால் ஊனமாகிவிட்டால், அவருக்கு ரூ. 500 என்றும், ஏதாவது சின்னக் காயம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கு ரூ. 100 என்றும் கொடுத்து வருகிறோம். நண்பர் சொன்னார்கள் சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருந்தால்தான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று. நான் சொல்கிறேன், பணிவோடு, அப்படியில்லை என்று. அதற்கெல்லாம் விதியிருக்கிறது. சங்கத்தில் உறுப்பினராக இல்லை என்றாலும், நியாயமாகக் காயம் பட்டிருந்தாலும், உண்மையாகக் காயம் பட்டிருந்தாலும். யாராவது மாணம் அடைந்திருந்தாலும், விதி விலக்குக் கொடுத்து நிதி உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் உத்தரவு இட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுதோறும் அதிகமாகவே கொடுத்து வருகிறோம். மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன், எதிர்க்கட்சியில் சிலர் இந்தப் பணத்தை வாங்காதே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொடுப்பதை வாங்குவது தவறு என்று சொல்லி, பல இடங்களில் குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கேட்பதுகூட கிடையாது. கேட்டால் . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I put one question for clarification?

இன்னும் பல மனுக்கள் தாக்கல் செய்தும், பலருக்கும் கொடுக்கப் படவில்லை. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெற விரும்பவில்லை என்று கூறினார்கள். அது முழுக்க முழுக்க உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அவர்கள் வழக்கறிஞர், வார்த்தையைக் கவனிக்கவேண்டும். விரும்பவில்லை என்று சொல்லவில்லை; விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தலைவர்கள் ‘மனுச் செய்யாதே’ என்று தடுக்கிறார்கள். அதைத்தான் . . .

[1971 சூலை 20]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I take strong objection to that word used by the Hon. Minister. If he is prepared to substantiate, I am prepared even to resign my seat and get away.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : All right. I will substantiate.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எந்த இடத்தில், எப்போது, பார், அப்படி வாங்கவேண்டாம் என்று தடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

I want to know from the Hon. Minister if he has got proof.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : என்னால் சொல்ல முடியும். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் விளவங்கோடு தாலுக்காவிலே இப்படி பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்ய முற்படும் போது, அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். பத்திரிகையிலேயே வந்து இருக்கிறது. அப்போதே அதற்கு மறுப்பு சொல்லியிருக்க முடியும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Are you prepared to institute a judicial enquiry regarding that?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் என்ன சொல்ல வந்தேன் என்றால் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் அப்படிப்பட்ட உதவிகளைக் கொடுக்கின்றார்கள் என்ற ஒரு தவறான கருத்தின் அடிப்படையில் அப்படி ஆலோசனை சொல்லியிருக்கமுடியும் என்ற முறையில்தான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

'Advice'—He is amending his statement.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : எனவே இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படும்போது நமது அரசு அவர்களுக்குப் பெருமளவிற்கு உதவிகளை அளித்துக் கொண்டு வருகிறது. கடந்த வருஷம் ஏறத்தாழ ரூ. 25, 26 ஆயிரம்தான் கொடுக்கமுடிந்தது இந்த வகையில். இந்த வருஷம் சற்று அதிகமாகவே இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காரணம் இப்போது மனப்பான்மை சற்று மாறி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிடமிருந்து பெறுவதால் தவறு ஏதும் இல்லை என்ற அளவிற்கு நம்மோடு ஒத்துப் போகும் போக்கு வளர்ந்து இருப்பதால், முந்தைய போக்கில் ஒரு தளர்ச்சி ஏற்பட்டு இருப்பதால் இத்தொகை சற்று கூடுதலாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படி எந்தவிதமான தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை.

1971 சூலை 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர்—என் நண்பர் திரு. மருதாசலம் என்று நினைக்கிறேன்—நில வள வங்கியில் போதுமான அளவிற்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். வேறு சிலரும், கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைத் தள்ளிவைப்பதற்கான அளவிற்குப் பண உதவி செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள், நண்பர் காதர் பாஷா என்கிற வெள்ளைச்சாமி அவர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். விளைச்சல் இல்லாதபோது அந்தக் கடன் வசூல் எப்படித் தள்ளி வைப்பது என்பதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. விளைச்சல் இல்லை என்று சான்று பெறவேண்டும். அதற்குப் பெயர் அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட். இதை ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் பெற வேண்டும். இது வரையில் ஒரு ஊரிலாவது இப்படி ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் சான்று பெற்ற பிறகு கடன் தவணையை வற்புறுத்திப் பெற்றதில்லை. இப்படி விளைச்சல் இல்லை என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் அத்தாட்சி பெற்ற பிறகு, அது கூட்டுறவுத் துறையினருக்குக் கிடைத்த பிறகு, நிச்சயம் கடன் தவணையைத் தள்ளித்தான் போட்டு இருக்கிறார்களேதவிர, கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது இல்லை. உதாரணமாக, சேலம் மாவட்டத்தில் ரூ. 24,40,000 தள்ளி வைக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில், மதுரை மாவட்டத்திலும் ரூ. 20 லட்சத்திற்கு இப்படித் தள்ளிவைக்கப்பட்டது. திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி அவர்களுடைய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ ரூ. 94,62,000 இப்படித் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மற்ற மற்ற மாவட்டங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் கடன் தவணைகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நாம் ஒன்றும் வரிப்பணத்திலிருந்து கொடுப்பதில்லை. இதற்காக ரூ. 170 லட்சத்திற்கு ரிஸர்வ் பாங்கியிடமிருந்து பெற்று வைத்திருக்கிறோம். எனவே, இதனால் நமது அரசுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் கிடையாது. ரிஸர்வ் பாங்கியிலுள்ளவர்கள் பம்பாயில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு கேட்டாலும் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கின்றார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில்—ஒரு கிராமத்துக்கும் சரி, தாலுக்கா அல்லது மாவட்டத்திற்கும் சரி, விளைச்சல் இல்லை என்று சான்று கொடுப்பார்களானால், கடன் தொகைகள் வசூல் எப்போதும் தள்ளிப்போடப்படுகிறது. எனவே, கடன் தொகைகளைத் தள்ளி வைப்பது ஒரு முறையாக ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் நாம் நடைமுறையை நன்கு புரிந்துகொள்ள வில்லை என்றுதான் பொருளே தவிர, கூட்டுறவுத் துறை அல்லது வங்கிகள் அல்லது ரிஸர்வ் பாங்கி காரணமாகத் தான் இப்படி ஏற்பட்டது என்று பொருள் இல்லை.

அடுத்து, நில வள வங்கிகளிலிருந்து போதுமான அளவிற்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னதைக் கேட்டபோது நான் பெரிதும் வருந்தினேன். கூட்டுறவுத் திட்டங்களின் முன்னேற்றம் பற்றிய ஆய்வுரையான இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்திருப்பார்களானால் நண்பர்கள் அவ்வாறு சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அதைப் பார்த்தால்,

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 சூலை 20]

ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலவள வங்கிகளால் வழங்கப்படும் கடன் தொகை எப்படி அதிகரித்துள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1966-67-ல் 2,93,00,000 ரூபாயும்

1967-68-ல் ஐந்து கோடியே ஏழுபது லட்ச ரூபாயும்

1968-69-ல் பதினான்கு கோடியே பதினைந்து லட்ச ரூபாயும்

1969-70-ல் பதினான்கு கோடியே தொண்ணூற்று ஐந்து லட்ச ரூபாயும்

1970-71-ல் பத்தொன்பது கோடியே ஏழு லட்ச ரூபாயும்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பிறகு, எங்கே குறைவு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், பம்பாயிலுள்ள ரிஸர்வ் பாங்கியின் ஸ்தாபனத்தார் நில வள வங்கி மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை நாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அவர்கள் கொடுக்கும் அந்த முழுத் தொகையையும் செலவழிக்க முடியாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு நாம் ஒரு சதவிகிதம் அபராத வட்டியாகக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த அளவிற்கு அவர்களும் தாராளமாகக் கொடுக்கின்றார்கள். நாமும் தாராளமாக நில வள வங்கிகளின் மூலம் கடன்களை வழங்குகிறோம். இப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையை முழுக்க முழுக்க செலவழிக்க முடியாத காரணத்தினால் அபராத வட்டியாக நாம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது, கடன் கேட்கும் விவசாயிகளுக்குத் தொகையில்கூட என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா, என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே, நில வள வங்கிகள் மிக வேகமாக—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் சூதிரை வேகத்தில் என்று, அந்த அளவிற்கு—செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அடுத்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஆக்காதீர்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர். நமது மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி என்று கிடையாது. எனவே, அவரைக் 'காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்' என்று குறிப்பிட வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நன்றி, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள வங்கிகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை, திறமை குறைந்துவிட்டது, என்று.

1971 சூலை 20] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

இதோ என் கையில் ரிஸர்வ் பாங்கியின் அறிக்கையொன்று இருக்கிறது. நமது கூட்டுறவு பாங்கிகளைப்பற்றி அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று பாருங்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது அவற்றின் தரம் மிக மிக உயர்ந்திருக்கிறது என்று. முன்பு ஒரு சிலருடைய ஆதிக்கத்திலிருந்தது, இப்போது சாதாரண மக்களுடைய கைக்கு வந்திருப்பதால் பெருமளவிற்கு ஏழை எளிய வர்களுடைய விவசாயத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றன என்று நான் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என் நண்பர். ஆனால் ரிஸர்வ் பாங்கின் அறிக்கையே குறிப்பிடுவதால், ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

இப்போது பதினாறு நிலவள மத்திய பாங்குகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் 7 அல்லது 8 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் நிதியோடு அவை செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இவை எதுவும் தரத்தில் குறைந்துவிடவில்லை. ஆனால் உயர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, புதுக்கோட்டையிலுள்ள மத்திய பாங்கு முன்பு 'ஸி' என்ற தரத்திலிருந்து இப்போது 'ஏ' என்ற தரத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ரிஸர்வ் பாங்கியில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு பாங்கையும் 'ஏ', 'பி', 'ஸி', 'டி' என்று தரவாரியாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். முன்பு 'ஸி' யாக இருந்தது இப்போது 'பி'யைத் தாண்டி 'ஏ'வாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காண வேண்டும். அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள வங்கி 'பி' யிலிருந்து இப்போது 'ஏ'வாக மாறியிருக்கிறது. இப்படி நாளுக்கு நாள் தரம் உயர்ந்துகொண்டோன போகிறது என்பதை நான் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் ரிஸர்வ் பாங்கியினுடைய அறிக்கையிலிருப்பதையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, வேறு பலவற்றைச் சொல்லி வந்தார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய நண்பர், இராதாபுரத்திலிருந்து வந்த நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுடைய இராதாபுரம் பகுதி வறட்சியாக இருக்கிறது என்று. அதற்கு என்னுடைய முன்னுரையில் சொல்லியபடி, புதிதாகத் தண்ணீர் வளத்தைப் பெருக்க அங்கே ஏற்கனவே பட்டணங்கூட என்ற கால்வாயை வெட்டியிருக்கிறோம். நீர்த்தேக்கத் தளம் என்று போட்டு, 3 கோடி ரூபாய் திட்டத்தின் அடிப்படையில் முதலாவதாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பகுதி கரில் இராதாபுரம் ஒன்று.

அதற்குப் பிறகு எருமைப்பட்டி, மோகனூர், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு. நாம் அதற்காக எ.ஆர்.சிக்கு ரூபாய் 1 கோடி 12 லட்சத்துக்கு ஒரு திட்டம் அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் வந்து பார்த்துப் பேசினார்கள். நீர்த்தேக்கத் தளம் போடுவது என்றால், இங்கே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, குறிப்பாக சென்னை யில் இருப்பவர்களுக்கு இப்படி நீர்த்தேக்கத் தரை என்று ஒன்று இருக்கமுடியுமா என்று ஆச்சரியமாக இருக்கும். மழை அதிகமாகப்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1971 சூலை 20]

பெய்யாத பகுதியில் எப்படி மூன்று போகம் விநாய முடியும், என்று கேட்கத் தோன்றும். என்னுடைய நண்பர் கே. எம். எஸ். அவர்களை, தேனம்பேட்டையில் மாதிரிக்காக ஒரு சிறிய இடத்தில் போட்டு வைத்திருப்பதை ஒரு நாள் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு நேரத்தில் தண்ணீர் ஊற்றினால் அது அப்படியே இருக்கிறது. இப்படித் தண்ணீர் வீணாகாமல் மூன்று போகம் விநாயும் அளவுக்குத் தண்ணீரை உண்டாக்க நாம் பல இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதற்குச் செலவு அதிகம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏக்கருக்கு ரூ. 4,000 அல்லது ரூ. 4,500 ஆகிறது. ஆனால் மூன்றால் ஒரு போகம் கூட விநாயாத இடங்களில் மூன்று போகம் விநாயாத விவசாயிகளுக்கு அதிக வருமானத்தைத் தருகின்றது. ஆகவே என்னுடைய நண்பர் இராதாபுரம் தொகுதி உறுப்பினர் கவலைப் படவேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த, சென்னையில் இருக்கக்கூடிய தேனம்பேட்டை 'நிர்த்தேக்கத் தரையை' பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர் வசதி செய்வாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தேனம்பேட்டைக்குப் போவது கடினமான காரியமல்ல. அப்படித் தடுமையாக இருக்குமானால், வசதி செய்ய முடியும். ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நாளொன்றுக்கு போக்குவரத்துச் செலவிற்கென்று அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற பணத்தைக் கொண்டு கூட பார்க்கலாம். (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் செலவைப்பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, கொண்டுபோய்க் காட்டி, விளக்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை வகித்து அழைத்துச் சென்று, விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கடைசியாக நான் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்க இருக்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : He should co-operate.

MR. SPEAKER : They want your company.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : The Hon. Minister should co-operate. There is no use of telling us.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Mr. Speaker Sir, as I am the Minister for Co-operation, you can expect me to co-operate.

1971 சூலை 20]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

எதிர்க் கட்சியிலுள்ள நண்பர்களை நான் பெரிதும் மரியாதை யோடு, மதிப்போடு வைத்துப் பார்க்கின்றவன். அதன் தலைவர் ஆகட்டும், துணைத் தலைவர் ஆகட்டும், மற்ற எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் ஆகட்டும், சந்தர்ப்ப வசத்தால் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே தவிர, திரு. பொன்னப்ப நாடார் என்னோடு இங்கே இருக்கவேண்டியவர்கள். கட்சி என்ற கண்ணோட்டத்தோடு நான் பார்க்கின்றேன் என்ற அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு எனக்கு வேதனையைத் தந்தது. நான் எடுத்துக் காட்டுக்காகச் சொல்லுகிறேன்.

வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதியான அந்த நண்பர் அவர்கள், அண்மையில் ஒரு இடத்தில், எட்டயபுரம் தொகுதியில், ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தபோது அதற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். அந்த வரவேற்பு இதழை நான் கையில் வைத்திருந்தேன். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களை, நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நான் மதிப்பதில்லை என்று யாராவது சொன்னார்களானால், அப்போது முதலில் குறிக்கிட வேண்டியவர் என்னுடைய நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள், எட்டயபுரம் கிராமக் கைத் தொழில் என்ற முறையில் நடந்த விழாவிற்கு, அவர்கள் தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்கள். கலெக்டரும் வந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களைப் புறக்கணித்திருக்கிறேன் என்பது உண்மைக்குப் புறம்பானது.

அடுத்ததாக, உறுப்பினர்கள் சிலர் நியமனம் செய்யப்பட்டதாகவும், ஆளுங்கட்சியினரே போடப்பட்டதாகவும் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் வந்தது. அதைப்பற்றி நல்ல வேளை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் விவாதித்துப் பேசவில்லை. ஏனென்றால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதில் திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி யார் காங்கிரஸ்-0 கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அதேபோல் கடம்பத் தூரில் நியமித்திருக்கிறார்கள். நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள், எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாயே நியமித்திருக்கிறார்கள், எங்கள் சுதந்திரா கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை நியமித்திருக்கிறார்களா என்றால், அதற்கும் விவரம் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு நியமனம் செய்யும்போது நான் எல்லாக் கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்க்கின்றேன். நம்முடைய தமிழகம் முன்னே, பொருளாதாரத் துறையில் முன்னே, ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும், தென் அமெரிக்காவிலும் உள்ள மற்ற நாடுகளை விட உயர்ந்த தரத்தை எய்த, விவசாயம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதையும், கூட்டுறவுத் துறை என்பது விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பண உதவி தரக்கூடிய துறை என்பதையும் கவனித்து ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கட்சி வேறுபாடு செய்யவில்லை என்பதற்கு மாண்புமிகு முகலமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு—தியாகிகளுக்கு—ஏறத்தாழ 41 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டு வருவதைச் சொன்னார்கள். சுதந்திராக் கட்சியாகட்டும்,

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1971 சூலை 20]

வேறு யாராகட்டும். நாங்கள் வேறுபாடு இல்லாமல் நடந்து கொள்ளுகிறோம். நமது மாண்புமிகு லேடி மெம்பர், அம்மையார் அவர்கள், திருச்செந்தூரில் உள்ள வங்கியைக் கலைத்துவிட்டார்களே என்று கவலையோடு சொன்னார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I do not get even one pie out of that Rs. 41 lakhs. I heard the Hon. Minister say that Rs. 41 lakhs have been given to the Congress Party.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Congress Thyagi, I said.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I am sorry then.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, எனது வெட்டுத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை நான் பேசவில்லை என்று கூறினார்கள். நான் விளக்கம் கேட்பது என்னவென்றால், கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலவள வங்கிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களில் யாரையாவது நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்களா என்று.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு 'அங்கத்தினர்கள்' என்பதற்கும் 'இயக்குநர்கள்' என்பதற்கும் வேறுபாடு தெரிந்ததாகத் தெரியவில்லை. வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதில், அங்கத்தினர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கும் அங்கத்தினர்களை நியமனம் செய்யவில்லை. இயக்குநர்களைத்தான் நியமனம் செய்வார்கள். வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பேசினால், அவர் எவ்வளவு தூரம் கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது வெளிவந்து விடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தென்காசி வங்கியில் நிலுவை அதிகமாக இருந்தது என்பதற்காக அதிகாரிகளெல்லாம் ஓடி ஓடிச் சென்று அதிக நிலுவையைக் குறைத்து இருக்கும்போது ஏன் திருச்செந்தூர் வங்கியைக் கலைத்தார்கள் என்றால், அவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. திருச்செந்தூர் வங்கியில் யாரோ ஒருவர், அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருந்ததாகவும், ஆகவே வேண்டுமென்றே கலைத்து விட்டதாகவும் எண்ணிக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக இதைச் சொன்னார்கள். காரணம், இவ்வாறு கலைக்கப்பட்ட வங்கியின் தலைவராக இருந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்தான். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர் நிர்வகிக்கும் வங்கியாக இருந்தாலும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் நிர்வகிக்கும் வங்கியாக

1971 சூலை 20] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

இருந்தாலும், இந்த அரசு கட்சி அடிப்படையில் பார்க்காது, அது செயல்படும் முறையைப் பார்த்தே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள் கிறது என்பதற்கு இது ஒன்று போதும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Does he belong to the opposite group of the D.M.K. which is supported by the Hon. Minister?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பல கோஷ்டிகள் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அம்மையார் நல்ல வழக்கறிஞர் அல்லவா? சமாளிக் கிறார்கள். வாதத்தில் சற்று தோல்வி ஏற்படும் என்று தெரிந்தால் எப்படிச் சமாளிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் அவர்கள் எந்த எண்ணத்தோடு சொன்னார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அவர் யாரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாரோ அவர் கால மாகிவிட்டார். அடுத்து நடந்த தேர்தலில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தார். ஆயினும், மற்ற இடங்களில் நடப்பது போலத்தான் இங்கும் நடந்தது. அவர் எங்கள் கட்சிக்காரர் என்பது தெரியும். கார்டைக் கூடக் காட்டினார். ஆயினும் நீதி என்ற அடிப்படையில் தான், இந்த இயக்கம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்குக் குந்தக மாக இருக்கிற தடைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற அடிப் படையில் தான் இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதற்கு அவர்கள் வாயில் இருந்து வந்த இந்த ஒன்றே நல்ல உதாரணமாகும். இந்த அரசு கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு உதாரணம்.

நாங்கள் நிலவள வங்கிகளுக்கு இயக்குநர்களையோ, மற்றவர் களையோ நியமிக்கிறபோது எவ்வாறு நியமிக்கிறோம் என்றால், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அல்ல. இது செயல்படுவதே நிலத்தை வளப்படுத்தத்தான். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் யாருக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று பார்த்தே செய்கிறோம். அப்படி யின்றி இதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போடுவது என்றால் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்களே,—இது நிலவள வங்கியா, வழவழ வங்கியா என்பதாக—அதுபோல இது ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற் காகத்தான், யாரை நியமித்தால் இது நல்லமுறையில் செயல்படும், நம்முடைய லட்சியம், நம்முடைய அடிப்படைக் கொள்கை வெற்றி பெறும் என்று பார்த்தேதான் நியமனம் செய்கிறோம்.

அடுத்து, உறுப்பினர்கள் வேறுபல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில இடங்களுக்கு சி.எஸ்.ஆர். தேவை என்றார்கள். குறிப்பிட்ட சில சங்கங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும்” என்பதுபோல அவற்றை எந்தக் கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அவற்றில் உள்ள உண்மைகளை ஆராய்ந்து இந்த இயக்கம் செவ்வையாகச் செயல்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 சூலை 20]

பட வேண்டிய காரியங்களை அரசு செய்யும். எடுத்துச்சொல்லப் பட்ட சிறுசிறு குற்றங்குறைகளை எல்லாம் களைவதற்கும் இந்த அரசு முற்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சிலர் இந்தத் துறையைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தும் சொன்னார்கள். குறிப்பாக திரு. மணி அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்தத் துறை “அதிசய விளக்கு” என்றார்கள். அதிசய விளக்கை இயக்குவதற்கு அல்லாவுதீன் தேவை என்பதுபோல, இந்தத் துறையை இயக்குவதற்கும் நமக்கு மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் கிடைக்க, அவர்களும் இதை வெகு நல்லமுறையில் இயக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்துறை இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்பட உறுப்பினர்கள் அரிய பல கருத்துக்களைச் சொல்லி ஊக்குவித்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்னமும் சின்னஞ்சிறு சச்சரவுகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமா? நமது மாநிலத்தில் 25 ஆயிரம் கூட்டுறவு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் இது சொள்ளை, இது சொத்தை என்பதாகத்தான் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமா? இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய லட்சியம் என்ன? நாம் வைத்திருக்கக்கூடிய திட்டம் எத்தகையது? நம் நாடு முன்னேறுவது மட்டுமல்ல—பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்து கிடக்கிற நிலை மாறி, ஆசியாவில் உள்ள மற்ற நாடுகளை விட, தென் அமெரிக்காவில் உள்ள வாழ்க்கைத்தரத்தைவிட இங்குள்ளவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட நிலையில், நம்முடைய லட்சியத்தை அடைவதற்கு ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்பட்டாக வேண்டாமா? அந்த லட்சியத்தை நாம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நமக்கெல்லாம் ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் திரு. மணி போன்றவர்கள் இதை வெகுவாக ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்று நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ எல்லாவற்றுக்கும் நான் பதில் அளித்திருக்கிறேன் என்றாலும், ஒன்றிரண்டு விடுபட்டிருக்கலாம். ஆயினும், இங்கே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நான் கவனித்து இந்தத் துறை நல்லமுறையில் செயல்பட ஆவன செய்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களில் உள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆகவே இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மீஞ்சூர் நிலவள கூட்டுறவு வங்கியில் பணம் அடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். அடைப்பட்டு விட்டதா? அடைப்படுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்பதை விளக்கவேண்டும்.

1971 சூலை 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அவர்கள் முன்னாடியே சொன்னார்கள் மறுக்கவில்லை. அவர் சொன்னது திரு. பொன்னப்ப நாடாருக்கு நேர் எதிராக உள்ளவரைப்பற்றியது. இவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவரைப்பற்றியது. யாரையும் இந்த அரசு சும்மா விடுவதில்லை. வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Certain deeds of misappropriation also were told about a co-operator from Tirunelveli district—Thiru A. P. C. Veerabahu. Has any action been taken?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The particular friend mentioned by the hon. Member who belonged to her party, but who unfortunately now belongs to a different party has resigned his position. We are now looking into it and into the old accounts and the financial position.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒரு விளக்கம். தவணைகள் குறைவாக இருப்பதால் வாங்கிய முன் கடனை அடைக்க முடியாது வேறு கடன் பெற முடியாத நிலையை மாற்ற நீண்டகாலக் கடன் தவணையை அதிக ஆண்டுகளாக ஆக்க வழிசெய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : முன்கடன் தீர்ப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன் கடன் எதற்காக வாங்கப்பட்டது என்பதுதான் முக்கியம். குடும்பச் செலவு, வீட்டிலுள்ள பெண்கல்யாணம் என்பதற்காக வாங்கப்பட்டதாக இருந்தால் கொடுக்க முடியாது. 1968-ஆம் ஆண்டு சட்டசபையிலேயே நாம் நிலத்தை வளப்படுத்துவதற்காக முன் கடன் வாங்கப்பட்டிருந்தால் அந்த அடமானத்தின் மீதிலேயே மீட்டும் கடன் பெற ப்ரையாரிடி கொடுக்க வழி செய்திருக்கிறோம்.

நீண்டகாலக் கடனை 20 ஆண்டு, 30 ஆண்டு என்று கொடுக்கக் கூடாது என்றார்கள். பணம் அடிப்படையாக எப்படி வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் ரிசர்வ் வங்கியில் வாங்கி, டிபெஞ்சர் மூலம்—12 வருடங்களில் அடைப்பதாக, 15 வருடங்களில் அடைப்பதாகக் கடன் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். இவர்களிடம் இருப்பதாண்டு, முப்பதாண்டு தவணையில் கொடுப்பது என்றால் பன்னிரண்டு வருடங்கள் கழித்து, பதினைந்து வருடங்கள் கழித்து நாம் யாரிடம் கடன் வாங்கியிருக்கிறோமோ அவர்களுக்கு எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். ஆகவேதான், நாம் 12 வருடங்களில் தருவதாக வாங்கியுள்ள கடனை விவசாயிகளிடத்தில் 7 வருடங்கள், பத்து வருடங்கள் என்பதாக நீண்ட காலக் கடனை அந்தப் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு மேலே போகாமல்தான் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், குறைந்தகாலக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் வாழை, கரும்பு போன்றவைகளுக்கு ஓர் ஆண்டும், நெல்லுக்கு 6 மாதமும் தவணை இருக்கிறது. அதைப்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 20]

பதினைந்து மாதமாக மாற்றிக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதை நீட்டிப்பதற்கு ஆலோசனை ஏதாவது இருக்கிறதா? அடுத்து, காதி போர்டின்கீழ் மவுண்ட் ரோடில் தையல் மெஷின்கள் வைத்து 22 பேர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அந்த யூனிட் மூடப்பட்டு, இப்போது கான்ட்ராக்டரிடம் விடப்படுவதால் அந்த 22 பேரும் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா? நான் இதைக்குறித்து வெட்டுப் பிரேரணைகூட கொடுத்திருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, மவுண்ட் ரோடில் உள்ள விவகாரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றி என்னிடம் விவரம் இல்லை. அப்படியிருந்தால் உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய கடமை எனக்கு உண்டு. அதைப் பார்த்து அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்படும்.

அடுத்தது பயிர்க் கடன் என்று சொன்னார்கள். பாங்கு என்றால் ஒரே வகையான பாங்கு அல்ல, நிலத்தை வளப்படுத்தக் கடன் கொடுக்கிறோம், அதேபோல் பயிருக்கும் கடன் கொடுக்கிறோம். நெல் 6 மாதங்களில் அறுவடையாகிவிடுகிறது. சில வகை நெல் 110 நாளில்கூட அறுவடையாகிறது. வாழை ஒரு வருடத்தில் பயிராகிறது. ஆகவே, இதற்கு 15 மாதம் என்று அளவிட்டு இருக்கிறோம். தென்னை மரம் போன்றவற்றிற்கு 7 வருடம் கொடுக்கிறோம். கன்னி பாகுமரி மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். இதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். தென்னங் கன்றுகளுக்காக 3 கோடி ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுப்பதற்கு இருக்கிறோம். அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்குப் பசி எடுக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பகல் உணவைச் சாப்பிட்டு விட்டாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பசுமைப் புரட்சிக்காக நடைபெறுகிற விவாதம். அங்கத்தினர் அவர்கள் பசிப் புரட்சியைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நிலவள வங்கியில் கட்சி சார்பற்ற அங்கத்தினர்கள் என்பதற்கு இயக்குநர் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த இயக்குநராவது கட்சி சார்பற்ற முறையில் போடப்படும் என்ற வாக்குறுதி அளித்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நியமனம் செய்யும்போது என்ன கட்சி என்று கேட்பது இல்லை.

1971 சூலை 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாக்கெடுப்புக்கு விட வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, டாக்டர், ஹாண்டே ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், அவை, பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் தன்னுடைய இருக்கையில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,88,01,700 under Demand No. 19—Co-operation. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I am not pressing my cut motion to Demand No. 22 in view of the clarification given by the Hon. Minister.

The cut motion of Thiru Ponnappa Nadar was, by leave, withdrawn.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I am not pressing my cut motion in view of the explanation given by the Hon. Minister.

The cut motion of Thiru K. T. K. Thangamani, was by leave withdrawn.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am not pressing my cut motion.

The cut motion of Dr. H. V. Hande was, by leave, withdrawn.

As hon. Member Thiru K. N. Kumaraswamy was not in his seat his cut motion was deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 33,50,400 under Demand No. 22—Khadi. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.